

Antena *vac*

la revista de la comunicació local

Nº 8 Febrer 1999. Bimestral.

**1979-99: 20 anys
d'emissores
municipals**

Sumari

Editorial _____	3
Opinió _____	4
Actualitat _____	6 -13, 17-19
A fons _____	19
Bibliografia _____	14-16
Tal com som _____	20, 21
Àrea tècnica _____	22
Internet _____	24
Producció _____	25
Discografia _____	26
Fòrum @ntena _____	27

Antena local ja té bústia

La revista Antena Local ofereix als seus lectors un servei de bústia. En el número 9 (març - abril de 1999), la revista acollirà les cartes que expressin opinions, suggeriments, queixes i propostes al voltant del món de la comunicació local. Demanem la participació activa de tots els lectors i lectores amb l'objectiu de fer més oberta i plural l'única eina periòdica dedicada exclusivament a les ràdios i televisions locals de Catalunya. Podeu adreçar les vostres cartes per correu ordinari a la revista Antena Local (Travesera de Gràcia, 58. 4rt. 1a. 08006 Barcelona), per fax al número 93/414 53 51 o bé per correu electrònic a l'adreça informacio@frtvcat.org.

Telèfons d'interès

Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya:

Barcelona (central)	93 200 93 36
Tarragona	977 36 34 05
Lleida	973 73 60 06
Girona	972 29 00 28
Terres de l'Ebre	977 70 42 24

Federació d'Organismes i Entitats de Televisió Local de Catalunya 93 875 13 31

Federació de Televisions Municipals de Catalunya 93 683 22 62

Consorci Local i Comarcal de Comunicació 973 24 92 00 (ext. 156)

Intracatalònia, S.A. 93 414 02 92

Direcció: Francesc Tubau

Redacció: Joana Vallès, Margarida Moles i Sergi Borges

Col·laboradors: Marc Vila (il·lustrador), Lluís Bernabé, David González, Robert Mur i Núria Barba

Disseny i compaginació: Míriam Monteys

Correcció lingüística: Sergi Borges

Publicitat i Màrqueting: Joan Brill

Adreça redacció i publicitat:

Travessera de Gràcia, 58. 4rt. 1a.

08006 Barcelona

Telèfon: 93 200 93 36

Fax: 93 414 53 51

E-mail: informacio@frtvcat.org

Edita: Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya
Passeig de Catalunya, s/n (Centre Cultural)
08760 MARTORELL

Imprimeix: Soler Impressor
Dipòsit legal: B - 8897 - 99

Si en l'editorial de l'últim número d'Antena Local de 1998 ens permetíem fer un repàs del que va ser l'any en l'àmbit de la comunicació, en aquesta hauríem de plasmar els propòsits per al 99. De propòsits i bones intencions segur que els sacs n'estan plens, però portar-los a terme no està del tot en les nostres mans. I molt menys quan els propòsits poden estar pendents de les negociacions del Govern de la Generalitat amb el Govern central per tal de regular d'una vegada les televisions locals.

Enmig de l'estira i l'arronsa típic d'aquests afers, el Ministeri de Fomento -que s'autoconsideren la veritat absoluta en la defensa de la correcta utilització de l'espai radiolèctric- continua obrint expedients sancionadors a les televisions locals. I com si de grans magnats de la comunicació es tractés, Fomento imposa mesures cautelars i multes de quantitats elevades que difícilment poden ser subsanades pels mitjans locals.

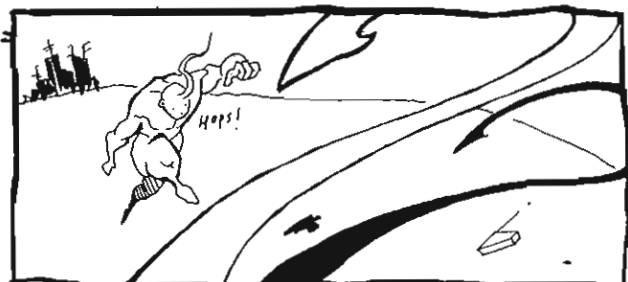
Davant d'això, Antena Local felicita l'acord del Govern català de plantejar un requeriment d'incompetència al Govern de l'Estat, com a resposta a aquestes sancions. Des

de la Direcció General de Radiodifusió i Televisió, Jordi Alvinçà al davant, s'ha impulsat aquesta iniciativa perquè es considera que, si és la Generalitat qui concedeix les llicències d'explotació de freqüències, ha de ser aquesta l'única institució amb capacitat sancionadora. Tant de bo algun dia Madrid no sigui cap peatge per a la comunicació audiovisual catalana.

Però no comencem posant-nos pedres al fetge i mirem el futur amb ganes. Ens queda un any pel davant, any que, en el camp de la comunicació, pot ser de celebracions. El 8 de setembre de 1979 es posava en funcionament Ràdio Arenys i amb ella el moviment de les ràdios municipals a Catalunya. Des d'Antena Local creiem que aquests 20 anys mereixen alguna cosa més que un record en el calendari. És per això que en aquest número l'hem volgut dedicar als inicis d'aquest moviment, i molt concretament a Ràdio Arenys. Ens queda un any per recrear la història de la ràdio municipal a Catalunya.

ANTENA LOCAL

LA VINYETA

Antena Local és la revista de la comunicació local, el reflex del que feu els mitjans de comunicació local i de tot el que us afecta.

Les ràdios i televisions locals sou notícia a Antena Local.

Tots els esdeveniments de les ràdios i televisions locals, notifiqueu-nos-els al telf. 93 200 93 36, o bé a informacio@frtvlcat.org per tal que sigui notícia a Antena Local.

Enguany a Antena Local ens farem ressò dels 20 anys de les emissores municipals. Si teniu informació o documents gràfics d'interès, també ens els podeu fer arribar.

Periodisme plural a Catalunya

Per presentar el grup Gaziel, em sembla que el millor és intentar definir el comú denominador que ha impulsat més d'un centenar de professionals a agrupar-se per obrir un espai de reflexió i d'activitats en el marc del Col·legi de Periodistes de Catalunya. I aquest comú denominador que ha aconseguit aplegar un grup tan plural de sensibilitats periodístiques –i, per tant, ciutadanes– és la voluntat de renovar el Col·legi i el tractament que, des d'aquesta i altres instàncies, es fa dels problemes de la professió periodística a Catalunya. I fer-ho en clau progressista i amb un clar compromís nacional. L'objectiu és, per tant, la renovació, la dinamització i l'aproximació més decidida a les qüestions que més preocupen específicament als periodistes catalans.

Els membres del grup Gaziel estem d'acord, tot i les nostres perspectives diverses en enfocar els problemes, que l'ànim de renovació que ens aplega ens ha de fer avançar sobre tres eixos que s'han mostrat deficitaris en el passat: un pluralisme més gran en l'activitat del Col·legi de Periodistes; un enfocament més tímidament català en els aspectes cultural, històric i, en definitiva, nacional de l'activitat col·legial; i un perfil assistencial més perceptible i més atractiu per a les noves generacions de professionals.

En quant al pluralisme, els membres del Grup Gaziel creiem que la millor manera d'introduir unes dosis més elevades en la vida col·legial és escampar la pràctica plural per tots els racons, començant pel mateix grup. El Grup Gaziel està conduït per una junta de 10 membres prou representatius d'aquesta diversitat, condicionada només per l'esmentada voluntat de renovació col·legial.

En quant a un enfocament cultural, històric i, en definitiva, nacional més definit, vull introduir un matis; no es tracta només que, a vegades, les jornades anuals dels periodistes catalans hagin tractat temes massa allunyats de la realitat dels nostres mitjans de comunicació (encara que aquestes qüestions siguin el rovell de l'ou del periodisme madrileny), sinó que es tracta també d'una percepció que hi ha hagut en el passat amb tendència a situar el periodisme al marge de les Humanitats. Des del Grup Gaziel, volem que l'activitat col·legial estigui més atenta, per exemple, a la història, fomentant l'interès dels professionals per aproximar-se a la present actualitat amb la perspectiva i l'experiència

del passat. També voldríem estimular les Facultats i Estudis de Periodisme per fer-los encara més actius en l'àmbit de les Humanitats.

El compromís nacional també s'hauria de reflectir en l'interès per la llengua (quants col·legis –i, sobretot, aspirants a col·legi– no agrairien que se'ls oferissin cursets per consolidar el seu domini del català, especialment des del vessant periodístic?). S'hauria de reflectir també en l'interès per les qüestions professionals no només lligades als grans diaris, o ràdios, o televisions de l'àrea de Barcelona, sinó també a la premsa i ràdios comarcals i a les televisions locals. La professió ha canviat, però el Col·legi no tant, i ara ens trobem amb una institució que, almenys abans de la darrera campanya de captació de nous membres, només acollia un 30 per cent de les persones vinculades a la professió periodística. Hem de col·laborar tots, doncs, a atraure el 70% que n'havia quedat al marge amb un Col·legi més descentralitzat territorialment i, també, més esponjós dins els estaments de la professió.

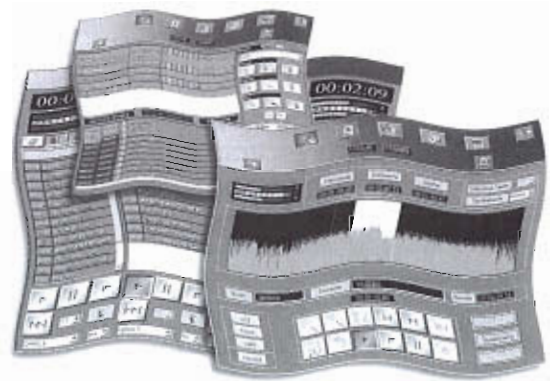
Tots som hereus del passat i el Col·legi, també. Hi va haver una època admirable, impulsada pel Grup de Periodistes Democràtics, en què alguns dels més actius i brillants representants de la professió van encapçalar la democratització de les nostres associacions i van coprotagonitzar, també, la de la nostra societat. El Grup Gaziel, que compta entre els seus membres amb integrants d'aquell Grup Democràtic, els vol retre homenatge. La dictadura, afortunadament, ha quedat enrere, però en el passat, alguns membres del Col·legi han mostrat una excessiva inèrcia en els hàbits combatius i han convertit en enemics altres col·legiats i companys de professió. Això, ara, ha quedat enrere, però no s'hauria de repetir mai més. El Grup Gaziel vol també, doncs, un Col·legi encara més amable i respectuós amb tots els seus membres.

En intentar donar nom a totes aquestes voluntats ens vam trobar immediatament amb el nom d'Agustí Calvet, Gaziel. Ningú millor que ell simbolitza estar lligats al país i a la seva conflictiva història. I al seu periodisme, a voltes sotmès a forces contradictòries i a voltes immers en la boira cultural, però sempre atent a les rectes i corbes de la història catalana. Un periodisme i un Gaziel valents en els moments crítics i fidels al seu país.

VIVA:

El sistema d'audio
 en disc dur de més acceptació,
 també a Catalunya.

ASPA

AGRUPACION DE SERVICIOS Y PRODUCTOS DE AUDIO, S.L.

c/ Trigo, 54 - 2º planta, Centro de Empresas, Pol. Ind. Polvoranca, 28914 Leganés (Madrid) ESPAÑA
 Tel.: (91) 694 37 11 Fax: (91) 694 24 13 E-mail: comercial@aspa.net http://www.aspa.net

CATALUNYA E BALEARS:

c/ Isidre Ribas 1, 43700, EL VENDRELL, Tel.: 908 5781 17 Fax: 977 6637 28 E-mail: olivares@deimos.es

Es presenten 500 sol·licituds pel conjunt de les 39 emissores d'FM que la Generalitat ha posat a concurs

JOANA VALLÈS

El Govern de la Generalitat de Catalunya va posar en concurs públic la concessió de llicències d'un total de 39 emissores d'FM de caràcter comercial, 22 de nova creació i 17 freqüències de concessió caducada. L'anunci d'aquest concurs es va publicar al DOG del passat 9 de novembre i es va acabar el termini d'entrega de sol·licituds, amb les seves respectives documentacions, el 10 de desembre de l'any passat.

El tràmit legal que ha seguit aquest concurs, des del passat 11 de desembre, ha estat la constitució de la Mesa de Contractació, l'admissió -per part de la Mesa- dels licitadors i la comprovació de la validesa de la documentació presentada. Des del passat 31 de desembre, data en què s'acabà els tràmits abans esmentats, la Mesa analitza cada una d'aquestes peticions per tal d'eleva a l'executiu català la seva proposta de contractació. Serà el Govern de la Generalitat qui, abans del mes de desembre de l'any en curs, haurà de resoldre el concurs i concedir les 39 llicències.

El nombre total de licitadors que han presentat sol·licitud (500 pel conjunt de les 39 emissores) ha estat de 61. D'aquests, 52 (un 85%) han resultat admesos i 9 (el 15% restant) han estat exclosos. Els licitadors exclosos tenen temps fins el 22 de febrer per presentar recurs. Serà aleshores quan la Mesa podrà fer la proposta de contractació al Govern català.

Els criteris bàsics pels quals es regirà la Mesa per fer aquestes propostes són la valoració tècnica -que el projecte sigui viable, tingui garanties de continuïtat, i garanteixi la pluralitat informativa en l'oferta radiofònica, entre d'altres- i la valoració de la memòria d'activitats. En aquest apartat destaquen els criteris que fomenten les diferents manifestacions de la cultura catalana i l'ús del català en un percentatge superior al cinquanta per cent del temps d'emissió.

La Mesa de Contractació està formada pel Director General de Radiodifusió i Televisió, Jordi Alvinà; pel Cap del Servei de Gestió de la Direcció General, Ferran Ballescà; per un membre del Gabinet Jurídic, Anna Ciutat; per un membre de la Intervenció General, Teresa Pagès; i per la responsable jurídica de la Direcció General, Conxita Castanyer, que exerceix de Secretària de la Mesa.

Entre els 61 licitadors, els que han presentat més sol·licituds de freqüència són: Grupo Zeta Radio, SL (que pugna per 39 freqüències), Compañía de Emisiones y Publicidad, SA (39), Recoletos Compañía Editorial, SA (33), Canal Mundo Radio (30), Societat Catalana de Radiodifusió, SA (29), Publicidad 3, SA (26), Catalana de Comunicació i Publicitat, SA (22), Medipress, SA (22), Laurenfilm, SA (21), Fundació Enciclopèdia Catalana (21), Sistema Català de Radiodifusió (20), Uniprex, SA (18), Ràdiocat XXI, SL (15), Ràdio 13 de Catalunya, SA (13), Ràdio Blanca, SA (13), Onda Rambla, SA (12) i Unión Ibérica de Radio, SA (12). ■

Concurs d'emissores d'FM 1998

Localitat	Freqüència (MHZ)	Núm. sol·licituds
Banyoles	91.9	10
Barcelona	100.0	14
Barcelona	102.0	12
Barcelona	104.9	13
Berga	95.7	5
La Bisbal d'Empordà	91.8	8
Blanes	100.3	7
Cambrils	97.6	17
Castell d'Aro	91.4	11
Figueres	104.4	16
Gandesa	95.7	6
Girona	89.2	21
Girona	89.9	12
Girona	99.6	15
Girona	100.1	22
Igualada	92.2	9
Lleida	90.3	24
Lleida	93.4	14
Lloret de Mar	89.0	14
Manresa	92.7	11
Martorell	91.4	21
Palamós	96.3	8
El Pont de Suert	99.3	8
Puigcerdà	89.8	5
Roses	94.4	8
Vilaseca i Salou	92.5	9
Sitges	104.5	21
Sant Carles de la Ràpita	101.0	10
Sant Sadurní d'Anoia	93.7	15
Santa Coloma de Farners	92.3	8
Tarragona	91.0	12
Tarragona	93.5	12
Tarragona	99.2	21
Tortosa	98.0	11
Tortosa	105.6	16
El Vendrell	104.0	15
Vic	92.1	21
Vielha e Mijaran	93.9	11
Vilafranca del Penedès	92.6	8

Ràdio Martorell aconsegueix el Rosalia Rovira en els Premis de Comunicació de la Diputació de Barcelona

JOANA VALLÈS

L'emissora municipal de Martorell, membre de la Federació de Ràdios Locals de Catalunya, va ser guardonada amb el premi Rosalia Rovira d'emissores municipals, en el seu apartat de millor programa, en la divuitena edició dels Premis de Comunicació de la Diputació de Barcelona. El programa que ha donat aquest guardó a Ràdio Martorell ha estat "Martorell Societat Anònima". Pel que fa

a l'apartat destinat a la millor ràdio municipal, el premi Rosalia Rovira va recaure en Ràdio Vilafranca del Penedès.

En el decurs de la Novena Festa de la Comunicació Local, que es va celebrar el 29 de gener a Manlleu, la Diputació va lliurar un total de 8 premis. El premi Tasis Torrent va anar destinat a La Veu de l'Anoia, dins l'apartat de millor publicació de l'any 98, i a Anna Diaz del diari Segre pel seu treball "El color de l'estiu". Pel que fa al Premi Miramar de televisions locals, es va endur els dos guardons, premi a la millor televisió i premi al millor programa de producció pròpia, Granollers TV. En l'àmbit de millor butlletí municipal, el premi Arrel el va aconseguir "Viure a Sant Boi" de Sant Boi del Llobregat. "Vilatorta pam a pam" de Sant Julià de Vilatorrada va endur-se el premi Innova a la millor iniciativa en el camp de les noves tecnologies aplicades a la comunicació local.

Amb dos presentadors de gala, Josep Cuní i Carme Ros, la Festa de la Comunicació va guardonar també els

diaris El 9 Nou, Regió 7 i el Punt amb motiu del seu 20è aniversari i va inaugurar un nou guardó destinat a homenatjar la trajectòria comunicativa de persones i institucions, premi que enguany va anar destinat al pioner de la ràdio catalana i director de Ràdio Associació de Catalunya entre els anys 36 i 39, Teodor Garriga.

El jurat que va haver de decidir els millors entre els més de 200 treballs que es van presentar, estava format per Jordi Llonch, Joan Brunet, Enric Casas, Josep Carles Rius, Josep Maria Sòria, Sergi Schaff, Josep Vilar, Isaías Tàboas, Josep Maria Martí, Salvador Alsius i Antoni Esteve.

L'acte el va cloure Manel Royes, President de la Diputació de Barcelona, que va destacar la importància vertebradora que tenen els mitjans de comunicació local i la responsabilitat d'oferir la comunicació més pròxima. Finalment Royes va felicitar els guardonats i va agrair la participació de tots els aspirants estimulant-los a treballar més i millor cara a propers certàmens. ■

NOVETAT

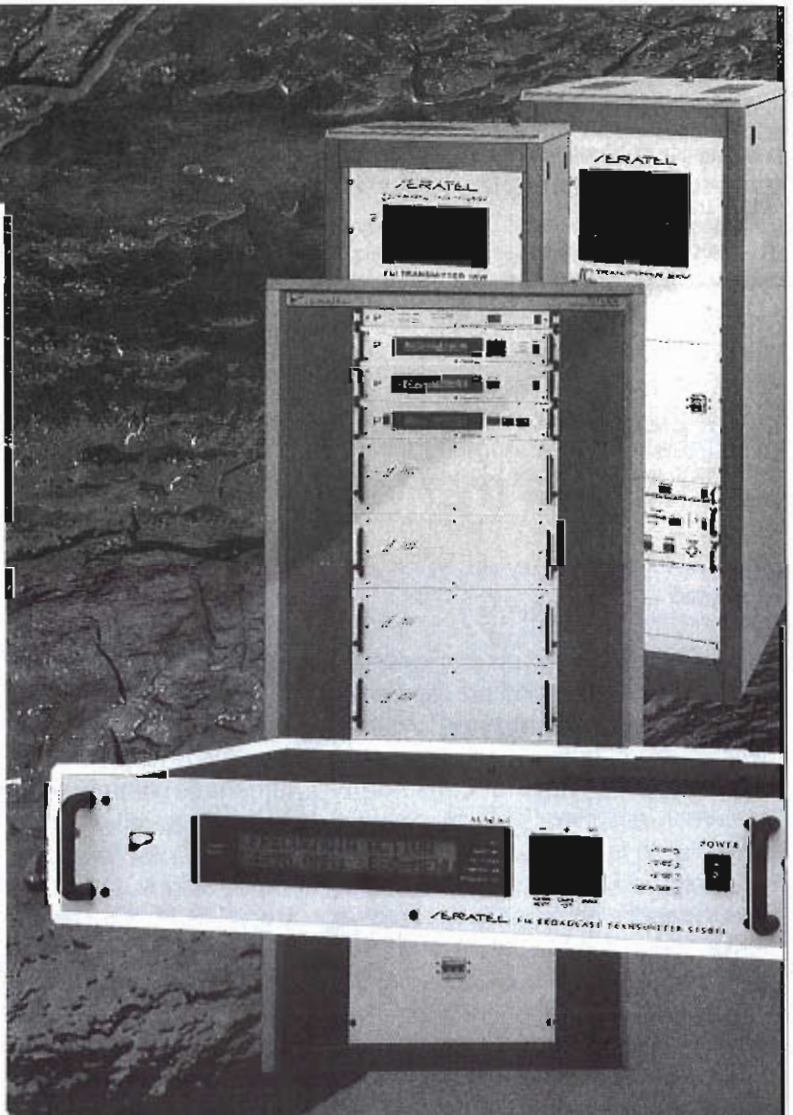
**EL MILLOR EXCITADOR DE FM AL MILLOR PREU
EL MEJOR EXCITADOR DE FM AL MEJOR PRECIO**

- ✓ Control per Microprocessador. Circuits de Foldback, AGC i mesuradors en pantalla LCD.
Control por Microprocesador. Circuitos de Foldback, AGC y medidores en pantalla LCD.
- ✓ Potència de sortida 50W Regulables.
Potencia de salida 50W Regulables.
- ✓ Relació S/R > - 88dB i Distorsió Armònica <0,02%.
Relación S/R > - 88dB y Distorsión Armónica <0,02%.
- ✓ Ajustament ràpid de freqüència al panell frontal amb clau d'accés.
Ajuste rápido de frecuencia en panel frontal con clave de acceso.
- ✓ Dissenyat especialment per a sistemes N+1. Fins a 10 freqüències en memòria amb accés directe (opcional).
Especialmente diseñado para sistemas N+1. Hasta 10 frecuencias en memoria con acceso directo (opcional).
- ✓ Garantia: Tres anys.
Garantía: Tres años.

SERATEL

JOSE LUIS DE LA ROSA

Director comercial - *Director comercial*
Parque Empresarial San Fernando - Edificio Atenas -
Planta Baja - Escalera A - Avda. de Castilla, 2 - 28830
San Fernando de Henares - Madrid
Tel.: +34-91-656-7565 Fax: +34-91-656-6807
<http://www.seratel.com>
delarosa@seratel.com
romero@seratel.com

Professionals de ràdio i televisió aposten per la continuïtat dels mitjans públics

Josep Maria Martí i Salvador Alsius, al Col·legi de Periodistes.

JOANA VALLÈS

La Jornada anual dels periodistes catalans i la societat catalana de comunicació, que va tenir lloc els dies 11 i 12 de desembre a Barcelona, va versar enguany sobre "La ràdio i la televisió públiques al segle XXI". La situació de la ràdio i la televisió públiques a Catalunya, a l'estat espanyol, a Europa i al món, així com el debat entorn del finançament i el control d'aquests mitjans van ser els temes sobre els quals va giravoltar el contingut d'aquesta jornada.

Periodistes, polítics i teòrics de la comunicació coincidiren en destacar

l'important paper que han exercit, i han de continuar exercint, els mitjans de comunicació públics com a garants de la pluralitat i de les polítiques socials en les democràcies actuals. Tot i que es necessari que aquests mitjans continuïn sent un servei públic, aquest no ha de ser l'únic element diferenciador davant els mitjans de titularitat privada. La ràdio i la televisió pública, seguint els preceptes constitucionals i estatutaris que

les regulen, han de garantir també l'accés dels diferents àmbits socials; la participació social en els òrgans de direcció; l'autonomia davant el mercat, l'estat i els partits polítics; i per últim, la innovació en els continguts i davant les noves tecnologies.

Tot i que la majoria d'opinions defensaven que els mitjans públics no han d'estar sotmesos a les dictadures de les audiències, es va destacar que en aquests mitjans -i principalment en el cas de Catalunya on els mitjans de comunicació privats no aposten per la defensa de la llengua ni de la identitat catalana- se'ls exigeix audiència alta i

continguts de qualitat. A casa nostra, la ràdio i la televisió pública fan els dos papers i per això cal apostar per una programació de servei amb formats competitius.

Els temes que van aportar més polèmica al debat van estar el model de finançament dels mitjans i el control que d'ells en fan els governs corresponents. Pel que fa al finançament, la majoria dels participants van apostar per un finançament mixt: publicitat i pressupostos, quedant a l'aire la conveniència o no d'instaurar un cànon. En quant al control, la posició majoritària defensà el control democràtic exercit pel Parlament i que fos aquesta institució -i no l'executiu- qui nomenés els directors generals i els consells d'administració, nominacions que haurien de sortir d'entre professionals i no d'entre polítics. En aquest mateix apartat es va demanar que es dotés de més poder de control el Consell de l'Audiovisual Català.

En un altre ordre de coses, en la jornada també es va palesar la manca de control democràtic que tenen els mitjans privats. En el fons, aquests també són servei públic en tant quant contribueixen a servir el dret dels ciutadans a estar informats. ■

El paper de les dones en els media: ni més, ni menys; igual

REDACCIÓ

"S'ha de lluitar per un periodisme diferent, no lluitar perquè les dones siguin millors que els homes". Aquesta frase, que va pronunciar en la seva conferència la "media consultant" Margaret Gallagher, seria la principal conclusió de la jornada que sobre "La Representació de la Dona als Mitjans de Comunicació" van organitzar el passat mes de gener l'Institut Català de la Dona i el Consell de l'Audiovisual Català. Durant els dos dies que va durar aquesta jornada, professionals i estudiosos del món de la comunicació van analitzar la situació de la dona dins les diferents vessants

comunicatives de la societat actual: publicitat, cinematografia i ficció, premsa, ràdio i televisió.

En els estudis exposats -i les experiències de les ponents- es constatà que s'han incorporat moltes dones en els mitjans de comunicació, però aquestes no aconsegueixen arribar a càrrecs de decisió. Aquest fet es deu, principalment, a tres factors: d'una banda, al fet que el treball de la dona està infravalorat per part dels altres i de si mateixa, perquè les mateixes dones no reconeixen l'autoritat d'una altra dona i perquè, sovint, la dona prefereix renunciar a un càrrec que renunciar a la vida familiar, vides normalment poc compatibles. La

jornada va servir també per posar de manifest que les dones que treballen en mitjans de comunicació estan en situació més precària que els homes.

Pel que fa a les dones com a objectes informatius, es va poder observar que, la majoria de les vegades, les dones apareixen en els mitjans de comunicació com a víctimes o com a objectes en el cas de la publicitat.

Dos interrogants van quedar a l'aire degut a posicions diferents per part de les participants. D'una banda, saber si els continguts de les informacions seran diferents si mana la dona i, d'altra banda, si hi ha o no solidaritat entre les dones davant els problemes quotidians. Aquest dos interrogants no van impedir, però, deixar ben sentat que s'ha de treballar no per arrabassar el poder a l'home, sinó per compartir-lo i que, sense la col·laboració de l'home, difícilment s'aconseguirà la igualtat. ■

Neix el grup Gaziell amb voluntat de crear un espai de reflexió periodística

MARGARIDA MOLES

El passat 15 de gener es va presentar al Col·legi de Periodistes de Catalunya, a Barcelona, un nou col·lectiu de periodistes que, sota el nom Gaziell, vol obrir un espai de reflexió dins del col·legi des d'una perspectiva progressista i de compromís nacional.

En l'acte, hi van intervenir Martí Anglada, president del Grup Gaziell, Manuel Llanas, autor del llibre *Gaziell: vida, periodisme i literatura*, Salvador Cardús, periodista i sociòleg, i Salvador Alsius, degà del col·legi.

En la seva presentació Martí Anglada va destacar que el grup treballarà en tres eixos fonamentals dins del col·legi: el pluralisme, un enfocament més català i nacional, i el foment d'un perfil assistencial més perceptible per a l'associat.

Així mateix, també proposà activitats com l'aproximació a temàtiques humanistes -per exemple, amb cursos d'aprenentatge de la història o de la llengua catalana- i una major atenció per als periodistes de premsa, ràdio i televisió de comarques. Anglada va dir que la professió ha canviat molt en els darrers anys però que el col·legi no ha seguit el mateix ritme de canvi. Per acabar, va recordar que només el 30% de tots els professionals són col·legiats. El mateix Grup Gaziell està integrat per periodistes col·legiats i no col·legiats.

El grup Gaziell treballarà per una major atenció vers els periodistes d'àmbit local

En la seva intervenció, Manuel Llanas presentà la figura d'Agustí Calvet com la d'un intel·lectual solitari i perfilà la seva figura paral·lelament als esdeveniments històrics en què va viure i treballar com a periodista i escriptor.

El sociòleg Salvador Cardús va exposar la seva visió sobre el periodisme actual a Catalunya. Va destacar la preocupant pèrdua de pes de la premsa feta a Barcelona davant la premsa de la resta de l'estat, acompanyada d'una pèrdua de pes de la informació catalana. Com a solucions apuntà la lucidesa crítica, el foment de la plurinacionalitat de l'estat i del "desacomplexament nacional" per part dels professionals.

Per últim, Salvador Alsius es va mostrar satisfet pel naixement del Grup Gaziell sobretot per la seva voluntat de participar en el debat

professional.

A l'acte hi van assistir Lluïsa Calvet, filla del periodista, l'historiador Josep Benet, els escriptors Joaquim Molas i Jordi Sarsanedas, i Lluís de Carreras, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, entre d'altres.

El Grup Gaziell compta amb un centenar d'adherits i la seva junta està formada pels periodistes Martí Anglada, Soledad Balaguer, Enric Canals, Xavier Fornells, Josep Maria López-Llaví, Dolors Massot, Margarida Moles, Agustí Pons, Marçal Sintès i Xevi Xirgo. ■

aasit

Assessorament i Assistència, Servei Integral de Telecomunicacions, S.L.

Sagunt, 50
08014 BARCELONA
Tel./Fax: 93.296 46 46
e-mail:
infoaasit@aasit.com

15 anys
d'experiència

SERVEIS INTEGRALS PER A LA
RÀDIO I LA TELEVISIÓ LOCAL

- Estudis i Projectes Tècnics Visats
- Legalitzacions
- Subministrament i Servei Tècnic de:
 - Electrònica Barcelona
 - Link
 - Mier
 - OMB
- Lloguer d'equips

El Govern planteja a Madrid un requeriment d'incompetència per les sancions a les televisions locals

ROBERT MUR

El Govern de la Generalitat ha presentat un requeriment d'incompetència al govern central com a resposta a les sancions imposades pel Ministeri de Foment a les televisions locals catalanes. El requeriment va ser aprovat pel Consell Executiu en la reunió celebrada el passat 12 de gener.

Durant 1998 el Ministeri va resoldre expedients sancionadors contra vuit televisions locals de Catalunya per un import total de vuit milions de pessetes. Unes multes que oscil·len entre les 250.000 pessetes per la Televisió de Malgrat i els dos milions de pessetes que haurien de pagar el Canal 10 de Rubí o el Canal Bages de Manresa.

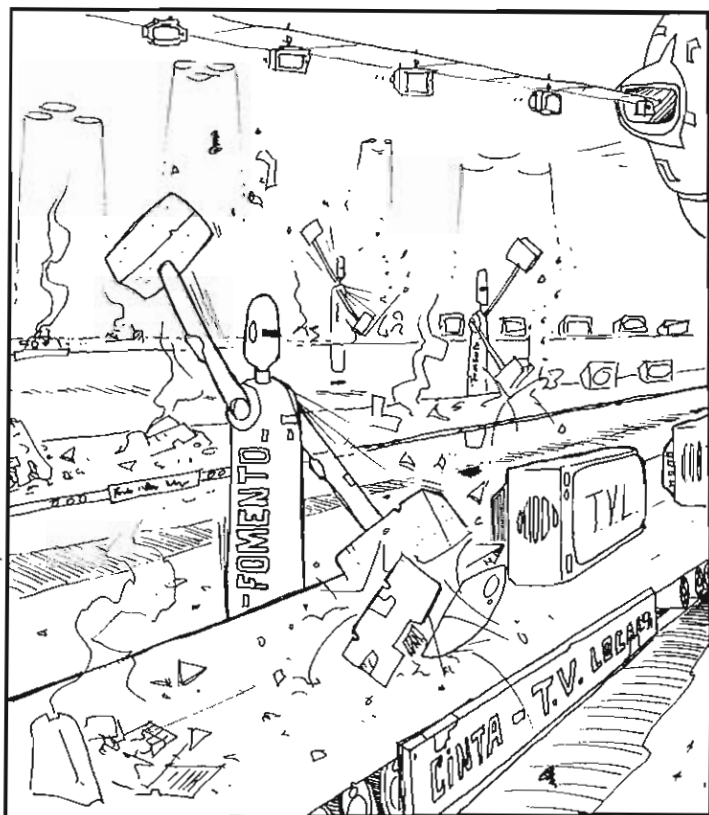
El requeriment d'incompetència presentat per la Generalitat basa la seva argumentació en el fet que el govern de l'Estat no és qui concedeix les llicències d'exploració de les freqüències hertzianes, sinó que simplement té competència per distribuir l'espai radioelèctric. Per tant, la concessió de llicències quedaria en mans del govern català i, en conseqüència, seria l'única

institució amb capacitat sancionadora.

La majoria de les multes van ser notificades el mes de novembre passat, fet que va crear malestar entre els propietaris d'aquests canals, en gran part associacions o petites empreses, per als quals aquestes quantitats representen seriosos problemes econòmics. Les sancions també inclouen el precinte dels equips tècnics.

L'actuació del govern català en defensa de les televisions locals es va produir a instància del Director General de Radiodifusió i Televisió, Jordi Alvinçà, que el 12 de desembre de l'any passat havia advertit mitjançant una carta adreçada al Secretari General de Comunicacions del Ministeri de Foment, José Manuel Villar, de la possibilitat de plantejar el requeriment d'incompetència si no es retiraven les sancions. En aquesta carta, Alvinçà mostrava el seu total desacord amb les mesures per entendre que **"són injustes ja que no es poden atribuir a un ciutadà responsabilitats per situacions generades per deixadesa o inactivitat de l'Administració"**.

A la carta, Alvinçà preveia que les sancions podien vulnerar l'ordre competencial i demanava la seva anul·lació. El director general també va aprofitar per reiterar la demanda que es reconeguessin provisionalment els canals de totes les televisions locals catalanes que funcionen per ones terrestres segons

les disposicions transitòries de la Llei 41/1995 i del Decret 320/1996.

El malestar dels sancionats va ser canalitzat en un primer moment per la Fundació de la Ràdio i de la Televisió Locals de Catalunya que, a banda de facilitar els contactes dels afectats amb la Direcció General de Radiodifusió i Televisió, va decidir contractar un gabinet jurídic per estudiar tot el procés i instruir les pertinents al·legacions.

El Ministeri de Foment, per la seva banda, manté l'argument que amb la resolució dels expedients està vetllant per la correcta utilització de l'espai radioelèctric i evitar-ne així el seu deteriorament, degut a la proliferació d'emissores locals.

Jordi Alvinçà, en declaracions a *Antena Local*, s'ha mostrat "esperançat" que la situació creada es pugui reconduir i que finalment les sancions quedin sense efecte. Alvinçà insisteix en què la solució al problema passa perquè les televisions

Sancions imposades pel Ministeri de Foment

- Canal 10 de Rubí (C-25) 2 milions de pessetes
- TVM Malgrat (C-36) 250.000 pessetes
- Canal Bages de Manresa (C-33) 2 milions de pessetes
- RTV Figueres (C-57) 500.000 pessetes
- TV Llinars del Vallès (C-49) 500.000 pessetes
- TV Tossa de Mar (C-57) 250.000 pessetes
- RTV Amistat de Cerdanyola del Vallès (C-58) 2 milions de pessetes
- TV Blanes (C-25) 500.000 pessetes

locals abandonin la situació d'al.legalitat en què es troben.

Les televisions multades són, a més de les ja citades de Rubí, Malgrat i Manresa, les de Figueres, Llinars del Vallès, Tossa de Mar, Blanes i Ràdio Televisió Amistat de Cerdanyola del Vallès. Un total de vuit canals catalans entre els trenta-cinc que el Ministeri de Foment va sancionar l'any 1998 a tot l'Estat. Actualment, Foment està tramitant 36 expedients més, dels quals dos han estat incoats a televisions locals del Principat, Visió 3 Terres de l'Ebre i Televisió de Roquetes.

Aquest requeriment d'incompetència és el segon contenciós que la Generalitat ha plantejat al govern espanyol en matèria de telecomunicacions.

El primer va ser un recurs contra la regulació de les televisions locals, desestimat en primera instància per la via administrativa i que ara ha estat elevat al Tribunal Contenciós-Administratiu. ■

EL REQUERIMENT

Acord del Govern de la Generalitat adoptat el 12 de gener de 1999

"Plantejar requeriment d'incompetència al Govern de l'Estat en relació amb les Resolucions del Ministre de Foment, de 10 de novembre de 1998, sobre els expedients sancionadors CI/S 02728/97; CI/S 02726/97; CI/S 01519/97; CI/S 02388/97; i CI/S 02846/97, mitjançant els quals s'imposen sancions i mesures cautelars a diverses entitats per la utilització de freqüències radioelèctriques sense autorització administrativa, a l'empara d'allò establert a l'article 63 de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, segons els termes del text adjunt, a fi que siguin revocades aquelles resolucions imposades i les mesures cautelars adoptades, tot donant trasllat dels expedients instruïts a la Generalitat de Catalunya."

Calonge de Segarra ja té emissora municipal

El 6 de febrer es va inaugurar Ràdio Altiplà - La municipal de l'Alta Anoia-, emissora municipal de Calonge de Segarra. Les emissions regulars es van iniciar amb el programa "El mercat" (dissabtes, de deu a una del migdia), que es va iniciar amb la intervenció del periodista i conductor del magazín de COM Ràdio, Josep Cuní. Segons ha declarat a *Antena local* l'alcalde de Calonge de Segarra, Ramon M. Fitó, actualment l'emissora compta amb una vintena de col·laboradors per engegar una programació de cap de setmana; en una segona etapa, es volen realitzar espais informatius al llarg de la setmana. **"Quan nos'emet programació pròpia es repeteix COM Ràdio perquè és una oferta radiofònica que, normalment, no es pot escoltar a la zona"**, va dir Fitó. Ràdio Altiplà surt al 107.2 FM. ■

010110110010101101001001110

En sistemas digitales exija el máximo

- Ingeniería • Telecomunicaciones RDSI •
- Broadcast • Vídeo Industrial •
- Vídeo Institucional • Vídeo Digital •
- Vídeo conferencias •
- Salas conferencias, proyección, traducción simultánea •
- Megafonía CCTV •

Distribuidor Oficial

SONY®

División Profesional

La Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya signa un conveni de col·laboració amb l'Associació Conèixer Catalunya

L'ACCAT reuneix les millors fotografies de Catalunya en una exposició itinerant

REDACCIÓ

El passat 21 de gener es va firmar a la ciutat de Barcelona el conveni de col·laboració entre l'ACCAT (Associació Conèixer Catalunya) i la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya. A l'acte de signatura del conveni assistiren, per part de l'ACCAT, el secretari general, Josep Espar i Ticó, i el gerent, Agustí Gallart Teixidó; per part de la Federació, hi foren presents el seu president, Manel Ramon i Ferré, i el coordinador, Francesc Tubau i Riu. El conveni inclou quatre punts de col·laboració i la seva vigència es prolongarà fins l'últim dia de l'any 2000. El punt més important del conveni, l'acord primer, estableix que la Federació de Ràdios Locals de Catalunya passa a ser una entitat adherida a l'ACCAT a tots els efectes.

L'acord inclou dues parts diferenciades; en la primera, les dues entitats declaren les seves respectives funcions en un manifest de dos punts. En la segona, es subscriuen els quatre punts de l'acord entre la Federació i l'ACCAT. Després d'acordar l'adhesió de la Federació a l'ACCAT, els punts segon i tercer estableixen en què es basarà el conveni. L'Associació Conèixer Catalunya facilitarà tota la informació que generin les seves campanyes, actes i activitats, i la Federació de Ràdios Locals promocionarà les activitats de l'ACCAT mitjançant entrevistes, reportatges i espais informatius de les emissores federades. L'últim punt del conveni estableix la vigència de l'acord entre ambdues entitats.

El president de la Federació de Ràdios Locals va manifestar la seva satisfacció per l'adhesió a l'ACCAT. Manel Ramon ha expressat a *Antena Local* que " **les emissores municipals de Catalunya són una eina molt important per a la difusió de la cultura i de la llengua catalana i, per tant, la Federació havia d'adherir-se a una associació que pretén fer conèixer Catalunya a la societat**". Des de l'ACCAT, es

valora molt positivament l'adhesió de la nova entitat. Per l'associació, el conveni signat amb la Federació de Ràdios Locals " **obre la possibilitat de fer arribar mitjançant les emissores de ràdio municipals informació puntual i suport a les principals accions que impulsa l'ACCAT. Hi ha l'evidència que per part de les emissores de ràdio municipals es trobarà tota l'ajuda que sigui possible perquè sense els mitjans de comunicació locals no ens en sortirem o ens quedarem a mig camí**".

L'Associació Conèixer Catalunya està formada per un important grup d'entitats, persones i empreses que uneixen els seus esforços per ajudar a conèixer activament Catalunya. L'objectiu principal de l'ACCAT, des d'ara fins a l'any 2000, és donar a conèixer el patrimoni de Catalunya i apropar la realitat del país a tota la nostra societat. Per realitzar aquesta tasca divulgativa i cultural, l'associació treballa en 8 campanyes i accions, estructurades cadascuna d'elles en diverses activitats, adaptables a diferents edats i sectors de població, que faran conèixer el territori, la cultura i la història de Catalunya, a més de promoure l'ús de la llengua catalana.

L'ACCAT va néixer amb motiu dels 20 anys de celebració del Congrés de Cultu-

ra Catalana. Actualment l'ACCAT té l'adhesió d'una setantena d'entitats i empreses que simbolitzen perfectament l'essència de l'associació: una gran acció col·lectiva que està rebent contínuament noves adhesions. ■

Conèixer Catalunya en 100 imatges

El proper 9 de febrer s'inaugurarà a Sta. Coloma de Farners una exposició organitzada per l'ACCAT on es podran veure les millors fotografies de Catalunya. Imatges inèdites d'indrets i paisatges del nostre país seran reunides en 100 fotografies en color cedides per fotògrafs professionals de reconegut prestigi. L'exposició tindrà caràcter itinerant i podrà ser vista a les capitals de comarca i a d'altres poblacions de les zones que visiti. Hi ha previstes 165 mostres, des del febrer fins a l'abril, que passaran per les comarques de La Selva, Gironès, Pla de l'Estany, Garrotxa, Baix Empordà, Alt Empordà, Ripollès, Cerdanya, Alt Urgell, Val d'Aran, Alta Ribagorça i Pallars Subirà. L'exposició s'inclou dins la campanya de l'ACCAT " *Vull conèixer el territori*" que té per objectiu principal que tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya arribin a conèixer els indrets més interessants del nostre país.

Jornada de formació sobre els magazins

La ràdio local, punt de referència

Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya

REDACCIÓ

La Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya està preparant per a principis del mes de març el segon seminari de debat, que tractarà sobre els magazins a la ràdio local.

Aquest seminari té com a objectius conèixer com s'estan treballant els magazins a les emissores federades, compartir experiències dels assistents i establir una sèrie de criteris assumibles per la majoria de les emissores. L'estructura del seminari, de la mateixa manera que el primer, sobre la música, tindrà dues parts: una al matí, on intervendran dos ponents especialistes en el tema, i l'altra a la tarda, amb un espai de debat entre els participants i les conclusions finals.

La importància del magazí com a reflex de la realitat viscuda és un element important de la ràdio local més o menys generalista. Cal debatre els continguts, que és allò més interessant per a la nostra audiència, la capacitat d'innovació, el treball en equip i els recursos tècnics i humans de què disposen les ràdios locals. Totes aquestes trobades de formació són fruit del treball realitzat a la I Jornada de Comunicació Local, celebrada l'any passat, en la qual un grup de treball va demanar l'organització de jornades de debat i formació sobre les diferents temàtiques que conformen la definició d'una programació. ■

La importància de la comunicació local en l'àmbit publicitari

JOAN BRIL·LI

Catalunya és un país pioner en quant a la creació i potenciació de mitjans de comunicació d'àmbit local i comarcal. El mitjà local de comunicació es pot definir en la majoria dels casos com un servei públic important, sobretot pel paper social i cultural que realitza en una determinada zona d'influència, i com a funció més important té la d'informar de tot allò més proper al ciutadà, de tot allò on les persones desenvolupen bona part de la seva activitat diària.

Quan parlem del mitjà local com a eina de comunicació, evidentment tenen un pes específic la premsa escrita i les emissores de ràdio i televisió.

La comunicació local és un fenomen que cada dia està adquirint més importància en una societat marcada per la informació i l'entreteniment. És en aquest context en el qual aquests mitjans juguen un paper destacable.

Dóna la sensació, però, que encara no es valora prou la seva consolidació com a element comunicatiu i se li apliquen una sèrie de mancances, tant tècniques com professionals, que en la majoria dels casos no són certes. Començaria a ser hora que estinguessin en compte aquests mitjans a l'hora de planificar qualsevol acció publicitària d'importància, donades les moltes prestacions que ofereixen en aquest sentit.

Evidentment, quan és l'hora d'executar i planificar una campanya publicitària, als seus responsables se'ls exigeix que la inversió sigui eficaç i rendible, que incrementi la venda del producte o servei, que generi beneficis, etc. En aquest procés, també hi compta, i molt, la selecció dels mitjans, la seva estratègia i que aquesta destaquï per la capacitat de fer arribar el missatge al major nombre possible de consumidors

amb el menor cost possible.

Què els ofereixen, als grans anunciants, els mitjans de comunicació local perquè els confiïn una campanya publicitària?

Realment disposen de recursos suficients perquè aquesta sigui rendible en tots els seus aspectes?

✓ ELS REFERENTS

La resposta és totalment afirmativa. La comunicació local té quelcom diferent dels grans mitjans de comunicació, tant en premsa, com en ràdio, com en televisió. Els lectors, l'audiència, el que considerem el públic objectiu.

Cada vegada més, a hom l'interessa el que passa al seu entorn, i el mitjà local és un complement informatiu i sociocultural importantíssim, en l'entorn del qual s'hi mouen milers de persones.

Ofereix moltes més opcions: una segmentació important en les planificacions, una reducció important en el cost de l'anunci, un elevat índex d'audiència, unes franges horàries més flexibles en les emissions, i en el cas de la premsa, unes dates més selectives en les insercions de publicitat. Seria bo començar a treballar en la possibilitat d'oferir unes dades fiables a les agències de publicitat i distribuïdores perquè valoressin la comunicació local, i no merament des del punt de vista publicitari, sinó de continguts, de programació, la seva importància com a eina de dinamització cultural, i sobretot pel que fa referència al nostre país, la importància que han tingut, tenen i tindran en la normalització de la nostra llengua.

Segur que d'aquesta barreja de conceptes en podríem treure un còctel ben ric d'opinions i punts de vista, i unes conclusions que fins i tot resultarien sorprenents pels seus bons resultats. ■

Ràdio Arenys: 20 anys d'una ràdio, 20 anys d'un moviment

FRANCESC TUBAU/JOANA VALLÈS

Era el 14 de novembre de 1924 quan la veu inconfusible de Maria Sabater es dirigia als oients amb les paraules que passarien a la història: "La estació radiodifusora EA11 de emisions Radio Barcelona...." Era la primera ràdio de l'Estat i la tercera d'Europa. Amb aquesta emissió es continuava el fenomen que havien creat els germans Marconi.

La ràdio a Catalunya va anar creixent. En l'època de la República, la Cooperativa Ràdio Associació de Catalunya (que aplegava Ràdio Barcelona, Ràdio Lleida i Ràdio Girona) es va convertir en la ràdio "oficiosa" de la Generalitat. Al final de la Guerra Civil, totes les pertinences de Ràdio Associació, dirigida per Teodor Garriga, van passar a Radio España. La dictadura era conscient de la repercussió que tenien aquells aparells de galena i controlant la ràdio ofegaven la veu del poble català. Sota el control més estricte del règim, la ràdio va continuar evolucionant.

✓ ELS INICIS DE LA RÀDIO MUNICIPAL

Entre els anys 50 i 55 a tot l'estat espanyol va aparèixer un moviment de ràdios locals vinculades a les parròquies. Tot i l'aparença d'obertura a l'exterior que podia tenir la dictadura, no va impedir que l'any 64 es tanquessin 537 emissores a tot l'Estat, moltes d'elles catalanes.

Mort el dictador, el camí cap a la democràcia no fou fàcil. I si no ho era en el camp polític, tampoc ho era en el camp de la radiodifusió. Els moviments reivindicatius s'anaven posicionant i anaven apareixen noves emissores, algunes d'elles s'atrevien a introduir el català en la seva programació, com el programa "Radioscop" d'en Salvador

Escamilla. L'any 78 apareix Ona Lliure, precintada al cap de dos dies. Professionals d'Ona Lliure, com és el cas d'Emili Prado, propugnaven arreu el model de ràdio lliure. Un any després, i amb motiu de la Festa Major, a Arenys de Mar es dugué a terme una emissió experimental "Ràdio Festa", que va emetre des del local de Convergència Democràtica. Aquesta emissió va ser el preludi del que havia de ser la primera ràdio municipal: Ràdio Arenys.

Pels volts de l'11 de setembre, l'emissora degana municipal es posà en funcionament de la mà d'Antoni Esteve. Amb poc temps de diferència, l'ajuntament de Rubí assignava un milió de pessetes per instal·lar una emissora municipal i el mes d'octubre comencen les emissions. Al capdavant hi trobem en

Jordi Margarit i en Joan Manel Tresserres. A partir d'aquí: Canet de Mar, Sant Boi, Camprodón, Esparreguera, Vilassar de Mar, Ripoll, Parets i Cardedeu repeteixen l'experiment. Totes aquestes iniciatives apareixien sense cap mena de connexió i, en cap cas, sense que la iniciativa de fer una emissora municipal estigués en els programes electorals de les diferents forces que governaven. Tenien dos coses en comú: la persona que construï els emissors, Antoni Barrachina, i la voluntat rupturista plasmada en l'efervescència dels mitjans de comunicació. Si ningú posa en dubte que el segle XX serà el segle de la ràdio, tampoc ningú dubta que l'any 1999 és, no només el vintè aniversari de Ràdio Arenys, sinó el vintè aniversari d'un moviment que ha donat a la comunicació catalana un segell diferenciador.

La democràcia no estava consolidada i el "control" de la llibertat d'expressió estava al carrer. El juliol de l'any 80 tanquen, durant un mes, Ràdio Sant Boi que dirigia Marina Bru. Els governadors de Tarragona i de Girona havien advertit també a les emissores d'Amposta, el

Vendrell, Ripoll, Anglès i Castelló d'Empúries que podien tenir la mateixa sort que Sant Boi. Per tenir una emissora es requeria un permís de la Direcció General de Telecomunicaciones, permís que trigava a fer-se efectiu.

✓ OLEIROS I LA "TROBADA ZERO"

Enmig de la inseguretats legislativa però amb la legitimitat que els donaven els ajuntaments democràtics, un seguit de persones van creure convenient que calia coordinar-se per fer que aquell moviment de ràdios municipals no desapareixés en dos dies. Paradoxalment aquesta decisió es va prendre l'estiu del 80 a Galícia, a Oleiros, quan representants de les ràdios municipals catalanes van participar en les "I

Xornades de Comunicació dos Axuntamentos". A Oleiros la ràdio municipal no va poder sortir a l'aire ja que el Govern Civil la va precintat pocs minuts abans de començar les emissions.

Per aquestes dates, els promotors del moviment radiofònic van anar a veure Josep Faulí,

responsable de Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, per tal de donar legitimitat al moviment. Antoni Esteve i Jordi Margarit van sortir de la reunió amb la sensació que no se'ls prenia seriosament. Quan visitaven els partits polítics, tot i acreditar-se com a regidors, tenien la mateixa sensació.

Els interessava "inflar" el nombre de pobles que projectaven crear una emissora municipal perquè així aquest moviment casolà tenia més possibilitats de ser emparat pels poders democràtics. Fou per això que van optar per un model de ràdio menys radical que el de l'Emili Prado. Buscaven l'aixopluc dels ajuntaments perquè no volien repetir experiències com la d'Ona Lliure i perquè creien en la comunicació pública al servei del ciutadà. En la "Trobad Zero" que va tenir lloc a Arenys de Mar a finals del 80 es van començar a marcar normes d'autoregulació: limitar la cobertura al municipi, que les emissores es constituïssin per un acord de ple i que l'equip tècnic fos de titularitat municipal. Les bases estaven servides, la trama s'escriu en 20 anys. ■

"Ràdio Arenys és indissoluble de la gent"

F. TUBAU/J. VALLÈS

Lluís Danés diu d'ell mateix que **"no és el paradigma de persona que s'ha de dedicar a una ràdio"**. No és periodista, però porta mitja vida lligat a la ràdio local, primer com a col·laborador i des de fa tres anys com a director. Aquest escultor i home de teatre creu que la ràdio és una part de la faràndula. Danés pensa que els dos mons tenen paral·lelismes. A Lluís Danés ara li toca celebrar els 20 anys de l'emissora degana: Ràdio Arenys.

-Què ha conservat Ràdio Arenys en aquests 20 anys?

-Sempre ha estat una emissora amb continguts locals -mai ha estat radiofòrmula- apostant per la normalització lingüística. Des de l'inici ha estat emissora municipal i des de fa 3 anys es regeix des d'un Patronat.

■ **"Si en un CAP tenen contractats metges, per què no poden tenir contractats periodistes a la ràdio?"**

-Quin adjectiu definiria Ràdio Arenys?

-La peculiaritat és que és indissoluble de la gent. Ràdio Arenys és de cada persona. Les emissores municipals haurien de convertir-se en un servei, no haurien de ser una eina muntada en nom d'estratègies polítiques que es fan servir cada quatre anys i després resten posant música o limitant-se a ser repetidors d'altres emissores intentant conquerir zones de la Catalunya profunda.

-Quina és la programació actual?

-Actualment s'està emetent 24 hores de producció pròpia. Fem de 9 a 22 hores i després es repeteix la programació. Als informatius horaris connectem amb Catalunya Ràdio. S'edita un informatiu local de mitja hora al matí i a la tarda. A més fem magazins i programes ama-

bles com "La carta blanca" que surt al carrer a parlar amb la gent. S'intenta que sigui, alhora, una ràdio molt plural i molt antropològica, que el fet diferencial arenyenc es vegi molt clar. El poble s'ha fet molt seva la ràdio en lo bo i en lo dolent. Som un servei públic, i ens devem a fer el que el poble necessiti.

-Quanta gent treballa a Ràdio Arenys?

-Durant la setmana passen unes 100 persones. D'aquests 100, n'hi ha unes 20 que cobren alguna cosa, d'altres són col·laboradors. Aquest és el problema etern que tenen totes les ràdios municipals.

-Quina solució hi veu?

-La clau és que els ajuntaments entenguin que una emissora municipal és un servei públic. Si en un CAP tenen contractats metges, per què no poden tenir contractats periodistes a la ràdio?

-Com està format el Patronat?

-Està format per l'alcalde, que és el president, el regidor d'informació, un regidor de cada partit, dos representants de l'emissora, tres veïns del poble -preferentment que estiguin en altres mitjans- i el director de l'emissora que fa de secretari sense vot.

-Us controlen políticament?

-En aquests moments no. S'ha viscut èpoques cruels en les que abans d'emetre els informatius venia el regidor

de torn i se'ls llegia Avui, les enquestes d'audiència denoten que no estem vinculats a cap interès polític.

-En l'aspecte comercial, la publicitat és tota local?

-Tenim publicitat local i també de Mataró. En el tema publicitari també hi ha hagut un canvi durant els anys, des de fer-nos publicitat per fer-nos un favor, a fer-nos un control estricte de les falques que passem. La publicitat és una partida que va creixent.

-Què teniu previst per celebrar aquests 20 anys?

-El que ens faria més gràcia és poder inaugurar els nous estudis situats a la fàbrica del Calisay. A més, portem anys estalviant per poder comprar aparells nous. Des del Patronat es volia activar una comissió de gent vinculada a l'emissora per

tal d'editar un llibre de la història de l'emissora i també en CD. Si esperem una mica més, la història gràfica i escrita s'aniria perdent.

-Com veu el futur de la ràdio municipal en general?

-Crec que la tendència general ha passat perquè les ràdios municipals s'uneixin convertint-se en un altre gran mitjà. Aquí vam fer un experiment de xarxa d'emissores comarcals, però el fet de voler assumir molt va anar en detriment de la ràdio. Crec que les emissores han de mantenir la seva idiosincràcia convertint-se en un servei públic 100%, que la gent sigui el màxim professional, que continuem fent formació i que continuem sent la cantera de molts mitjans grans. El futur de les emissores municipals passa també perquè els ajuntaments es rasquin més les butxaques i perquè la gent sàpiga que anunciar-se en una emissora municipal és realment efectiu. Una de les nostres obligacions és també anar experimentant. Les ràdios municipals no tenim exigències de mercat estranyes; nosaltres hem d'experimentar, crear noves fórmules d'informatius i de magazins.

-Creu possible aquest futur?

-Hauria de ser així. La ràdio municipal és una opció, també per a la persona que hi treballa. Estic segur que hi hauria gent que triaria treballar en un mitjà local si es cobrés el mateix que en un de gran. ■

“ La gràcia de l’invent era buscar la fórmula de ràdio que tingués continuïtat ”

F. TUBAU / J. VALLÈS

D'entre els noms que escriuen la història de la comunicació local a casa nostra, avui n'hem de destacar un. Polifacètic, i alhora polèmic, aquest arenyenc tornaria a repetir "l'invent" si tornés a començar. De la seva mà fa vint anys es creà Ràdio Arenys i de la seva mà sorgeix el moviment de la ràdio municipal. D'aquesta època li queda el record d'un gran patiment perquè "la sensació de que ens ho tancaríen d'un dia a l'altre la teníem constantment".

-Recorda les primeres paraules emeses per Ràdio Arenys?

-Sí, "Aquí comencen les emissions de Ràdio Arenys". Va ser divendres 8 de setembre de 1979 quan es va llançar el primer programa, un informatiu que havíem enregistrat prèviament. No ens vàrem atrevir a fer-lo en directe, tampoc teníem els mitjans. El dissabte es va fer programa a la tarda i també el diumenge al matí. El dilluns 11 de setembre es va fer un acte més o menys oficial. Aquesta emissió, tot i que vam avisar, no sé si va tenir audiència.

-Com era l'emissora?

-Es va començar a emetre des d'un 14è pis. Les primeres entrevistes es feien en una taula on també hi havia els aparells tècnics i quan algú anava al lavabo inclús es sentia la fressa de l'aigua del vàter, així com el timbre de la porta. Tot i que era una emissora creada per iniciativa d'un ajuntament democràtic, no les teníem totes. No es veia massa des d'on s'estava emetent perquè hi havia el temor que la Guàrdia Civil vingués a precintarla.

-Com se li va ocórrer a Toni Esteve fer una ràdio?

-Hi havia l'antecedent d'algunes emissores parroquials als anys 50. També coneixia l'experiència italiana d'emissores locals. En aquella època jo treballava al Mundo Diario i era regidor de l'ajuntament pel PSUC. Hi havia una nova legitimitat i es va constituir un govern de coalició de totes les forces polítiques.

Antoni Esteve, en un moment de l'entrevista.

Quan es va negociar el pacte s'havien de repartir carteres i tots n'havien de tenir. Al treballar en mitjans de comunicació em van assignar els temes d'informació i, a partir d'aquí, des de l'ajuntament es promogué tirar endavant una emissora de ràdio.

"En aquells moments ni tan sols érem conscients que era la primera ràdio d'aquestes característiques"

-Van ser fàcils els inicis?

-En aquells moments no era fàcil trobar un emissor de ràdio. Només feia tres anys que les cadenes privades emetien els seus propis espais informatius. Aleshores, Emili Prado va venir a fer una conferència a Arenys. Ell em va presentar Manel Sorribas, tècnic de RNE, i aquest em va presentar l'Antoni

Barrachina, un conegut radioafecionat, que fabricava emissors i residia a Arenys. En Barrachina ens va fabricar un emissor. Vam penjar cartells perquè ens sintonitzessin. Hi havia algun sentiment estrany per part de la gent que sentia coses de contingut, és a dir, coses properes. Aquesta sensació rara era com un efecte màgic en aquells moments.

-Éreu conscients que iniciàveu un moviment?

-En aquells moments ni tan sols érem conscients que era la primera ràdio d'aquestes característiques. Al cap d'un temps de començar a emetre vàrem veure la importància del fet, sobretot quan van tancar algunes emissores com Sant Boi. No vàrem explicar tota la veritat, doncs es pensaven que això ja s'estava fent a d'altres llocs i també vam explicar que no hi hauria cap problema. Després, quan vam ser més conscients, alguna gent va intentar tancar l'emissora fins que ens arribés la legalització. No hi havia engany, però no es va explicar tot perquè si s'hagués valorat potser a alguna gent li hagués fet por prendre una decisió que era plenament il·legal. Calia distingir el que era legítim del que era legal. De seguida vam necessitar cober-

REDACCIÓ

tura d'altres llocs. Vàrem organitzar algunes trobades de ràdios municipals, de regidors, per buscar suport. Fins i tot per por que el propi ajuntament no es refredés o s'espantés.

-Quin model vau aplicar?

-No volíem que acabés sent la ràdio d'algú que tingués una botiga d'electrodomèstics. Nosaltres volíem el plantejament de la ràdio pública local; hauria d'haver un Consell que fos el que tingués el control de la ràdio. El Consell que vàrem crear a Ràdio Arenys era un Consell plantejat sobre la representació política, però on també hi havien de ser representats els mateixos oients, les entitats culturals i esportives, etc. La gràcia de l'invent no era fer una ràdio molt bona, molt interessant, el que ens preocupava més era buscar la fórmula que tingués continuïtat.

-Quina valoració feu d'aquests 20 anys?

-Positiva. Les ràdios municipals han estat elements vertebradors de realitats; per exemple, com a escoles de periodisme. La ràdio local només té sentit analitzar-la en el seu àmbit. No es poden treure conclusions extrapolades. És una llavor que a cada lloc arrela segons el clima que hi fa, i segons les condicions que es donen.

-Com veieu el futur?

-La ràdio local, municipal o no, ha de ser una ràdio de participació i garantia de serveis comuns. Com el teatre municipal, on qualsevol grup hi pot fer teatre, la ràdio local continuarà servint els interessos de tothom. Per mi la garantia de continuïtat és que hi hagin grups que en vulguin fer ús. Ara estem en un moment de cruïlles, d'aquí 4 o 5 anys ja no serà únicament la ràdio sinó que, en l'àmbit local, funcionarà una barreja de ràdio i mitjans interactius. Pot sortir un nou producte que encara es pot arrapar més al territori. La ràdio ha estat el mitjà que més s'ha arrapat a la realitat durant una època. Una ràdio o TV local té el control social més gran que pot tenir un mitjà de comunicació. Amb una ràdio local, pots sortir al carrer i parlar amb la gent. El "Feedback" d'un mitjà local és molt més poderós que qualsevol altre mitjà de comunicació. ■

A gairebé vint anys de l'aparició de les televisions locals a Espanya, "**la seva situació de precarietat només s'explica per interessos inconfessables de les televisions privades, estatals i autonòmiques**". Així de rotund es manifestà el jurista Enrique Gómez-Reino, en la lliçó magistral del segon Curs del Mestratge en Gestió i Dret Local de Tarragona.

El Catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Santiago de Compostela va deixar anar les seves crítiques contra el legislador—tant abans el PSOE, com ara el PP—, i també contra el pronunciament del Tribunal Constitucional, arran del cas de la televisió local d'Alcalà de Guadaíra (Andalusia). Per Gómez-Reino, el concepte de "**bé escàs**" que s'atribueix a l'espectre radioelèctric és una fal·làcia. Va recordar l'explicació del vot del magistrat Jiménez de Parga, on ja es denunciava aquest fet. (Com pot ser que a qualsevol ciutat europea hi

pugui haver 50 canals en l'espai radioelèctric i a les ciutats espanyoles no?).

Gómez-Reino va posar en evidència la llei de la televisió privada del PSOE per limitar només a tres canals la seva presència quan podrien ser més. El mateix va afirmar sobre la llei del ministre Borrell de 1995 que limitava la televisió local només a una, la municipal, i a una altra, la privada, si l'espectre ho permet. El catedràtic gallec va acabar la seva "lliçó magistral" indicant que s'estava conculcant l'esperit de la Constitució en l'apartat que fa referència al dret fonamental de la llibertat d'expressió.

Enrique Gómez-Reino va impartir la seva lliçó en el Saló de Plens de la Diputació de Tarragona el passat 4 de febrer en un acte presidit per Josep Mariné, president de la institució tarragonina, i amb l'assistència de representants de la Universitat Rovira i Virgili, Autònoma de Barcelona i de l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat de Catalunya. ■

DELTA Pro
Audio · Video · Cinema · Informàtica

**DISTRIBUÏDORS DE TOT TIPUS DE
SUPPORTS MAGNÈTICS I DIGITALS
EN LES MILLORS
MARQUES PER A ÀUDIO I VÍDEO
PROFESSIONAL**

ENTREGUES LES 24 HORES

Cardener, 53 Locals 1 i 2 - 08024 Barcelona

Tels. i Fax: 908 26 60 36

93 210 58 85

93 210 57 91

E-mail: deltapro@nexus.es

La Corporació obre la porta a possibles col·laboracions amb les televisions locals

REDACCIÓ

El Director General de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Jordi Vilajoana, va deixar la porta oberta a possibles col·laboracions entre TV3 i les televisions locals de Catalunya. En un seminari de reflexió sobre televisions locals que la mateixa Corporació va organitzar el passat 15 de gener al Centre Internacional de Premsa de Barcelona, Vilajoana va manifestar la voluntat de l'ens que dirigeix a **"continuar dialogant amb representants de les televisions locals catalanes per tal de buscar un mapa comunicacional del nostre país."**

Per Vilajoana ara és un moment de revolució en l'audiovisual i cal que **"fem de Catalunya un país normal en l'àrea dels Mitjans de Comunicació"**. Per assolir aquesta normalitat, Vilajoana aposta perquè hi hagi una xarxa forta de televisions municipals i una de privades, una televisió nacional privada i xarxes en noves tecnologies (cable i digital).

Pel que fa als representants de les televisions locals, la primera intervenció anà a càrrec de Josep Vilar, president de la Federació Catalana de TV Locals, que va constatar la incertesa legislativa que ha fet que no s'apostés de manera decidida per la televisió local i que, davant d'això, caldria redefinir un nou model de televisió local per a Catalunya. Per Vilar, el model idoni de mapa de televisions locals estaria al voltant de 20 a 25 televisions, algunes d'aquestes d'àmbit supramunicipal. Pel que fa a la gestió, apostà per una gestió mixta: 50% públi-

ca i 50% privada. En quant a la programació, Vilar recomanà la multidifusió, les produccions conjuntes i l'intercanvi de programes. Josep Vilar va proposar als dirigents de TV3 que les televisions locals siguin les corresponsalies de la televisió pública catalana, que siguin els **"conillots d'índies per fer proves de nous formats i noves programacions"**, i que es creï **"un canal d'àmbit nacional on, a través de les desconexions, les televisions locals poguessin emetre"**. Finalment, Vilar va recordar a la Generalitat que **"estarem al seu costat per defensar les televisions públiques"**.

El següent a intervenir fou el president de la Federació de Televisions Municipals

Una fila zero de responsables de TV3 atenen les peticions dels mitjans locals

de Catalunya, Ricard Pasqual, que va apostar per la televisió municipal **"al servei dels ciutadans, prioritzant la informació i no l'audiència"**. Ricard Pasqual, en quant a la gestió, va defensar una televisió regida per un Patronat on estiguin representades totes les forces polítiques. Pel que fa al model informatiu, esbossà una televisió que **"informi i formi, que sigui un element de cohesió social, que aposti per la normalització lingüística i que sigui de qualitat"** a més d'apostar per la producció pròpia, la coproducció i per la formació. Finalment, Pasqual va demanar

a la Corporació que es tornin a fer produccions conjuntes entre TV3 i les televisions locals.

En la seva intervenció, el Coordinador General del Consorci Local i Comarcal de Comunicació, Xavier Fornells, va diferenciar entre les televisions

municipals i les televisions locals privades. Fornells va denunciar que **"la llei del 95 està pensada només per a les televisions municipals i no es va escoltar el sector en el moment de la seva elaboració"** Per Fornells les televisions municipals han de tenir el municipi com a àmbit. La gestió l'ha de dur a terme el consistori via organisme autònom municipal, i la seva programació ha de ser, principalment, d'informació local.

Per Xavier Fornells **"ara tenim la possibilitat de fer una cosa ben feta. Es poden trobar fórmules interessants de col·laboració amb la Corporació"**. Finalment, el representant del Consorci Local i Comarcal de Comunicació va brindar aquest organisme a les dues Federacions per tal de ser el mitjancer davant la Corporació en la recerca d'un nou àmbit del col·laboració.

Posteriorment els representants de les televisions locals van fer arribar les seves inquietuds als responsables de les diferents àrees de TV3 que formaven la Fila Zero de la sala. Les demandes que van fer aquests mitjans eren: l'intercanvi d'imatges entre TV3 i els mitjans locals, la coproducció de programes, els cursos de formació, la col·laboració en l'àmbit tècnic i en les noves tecnologies. Els professionals de la televisió catalana van constatar el seu respecte cap a les televisions locals i es van mostrar oberts a estudiar col·laboracions que mantinguin la identitat i la independència dels mitjans.

L'encarregat de cloure la jornada va ser el Director General de Radiodifusió i Televisió, Jordi Alvinçà, que va destacar que el Govern de la Generalitat té varies prioritats: **"que Catalunya sigui un**

país normal en l'àmbit de la comunicació, que hi hagin mitjans públics i mitjans privats, i construir un espai comunicacional català".

Segons Alvinà el marc legal de la llei del 95 no obeeix les expectatives de Catalunya i el resultat del concurs, en base aquesta llei, donaria una xifra enorme de televisions que no seria la situació idònia.

El director general va anunciar que s'està en vies de negociació per modificar aquesta llei per tal d'aconseguir una normativa que empari **"una televisió local catalana sorgida de la societat catalana"** i que faci possible models de televisió locals sostenibles. Finalment, Alvinà va constatar el suport que el Centre de Telecomunicacions de la Generalitat dóna a les televisions locals i va animar totes les parts a que **"de la jornada en surti un àmbit de col·laboració"**. ■

Ràdio Cambrils ofereix descomptes de publicitat a les empreses que inverteixin en activitats culturals del municipi

REDACCIÓ

La regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Cambrils ha impulsat el projecte *Borsa de Mecenatge*, que té per objectiu millorar el finançament de les activitats culturals, socials o esportives, tant organitzades des de l'ajuntament com des d'entitats associatives. Entre les contraprestacions que ofereix l'ajuntament a les empreses o particulars que facin aportacions econòmiques hi ha descomptes en les tarifes de publicitat de Ràdio Cambrils. Josep M. Panicello, regidor de Cultura, ha manifestat que **"ens faltava una cobertura per aquestes petites activitats, que poden anar de les 50.000 a les 500.000 pessetes, i que sempre se n'havia de fer càrrec l'administració,**

i pensem que hi ha d'haver una participació més intensa de les empreses privades. Així es va proposar buscar una borsa de mecenatge on hi participessin totes les activitats que es fan durant l'any per les diferents entitats del municipi i que l'ajuntament faci de pont entre les entitats i les empreses."

Els descomptes en les tarifes a Ràdio Cambrils és una de les contraprestacions que l'ajuntament dóna a les empreses, que van des del 15% en inversions fins a 50.000 pessetes o el 50% a les empreses que portin a terme inversions de més de 500.000 pessetes. **"Aquests descomptes no discrimina els ingressos ja que hi poden haver empreses que fins ara no feien publicitat a Ràdio Cambrils"**, va afegir Panicello. ■

Biblioteca

- VV.AA; **La democràci@ a la societat de la informació.** Columna, 1998. 193 pàgines.

Les Segones Jornades Parlamentàries sobre Mitjans de Comunicació Audiovisual, celebrades el març de 1998, foren dedicades a la reflexió sobre els canvis que poden provocar les noves tecnologies de la comunicació en el nostre sistema democràtic. Aquest llibre conté la transcripció de les ponències i debats que van tenir lloc en el marc de les segones jornades, titulades *La Democràcia a la Societat de la Informació*. En el llibre es plantegen les següents preguntes: ¿Aquestes noves tecnologies de la comunicació ens oferiran realment nous mecanismes de participació o bé la confusió entre el que és real i el que és virtual crearà noves formes de manipulació? S'instauraran límits? I, en tot cas, qui serà el responsable d'establir-los? Aquestes i d'altres qüestions són analitzades per polítics i diversos professionals dels mitjans de comunicació.

- BALSEBRE, Armand; MATEU, Manuel; VIDAL, David; **La entrevista, en radio, televisió y prensa.** Càtedra, 1998. 430 pàgines.

Els autors d'aquest llibre fan una interessant reflexió sobre la importància del gènere de l'entrevista. L'estudi contextualitza l'entrevista dins el marc dels tres grans mitjans periodístics: radifònic, televisiu i escrit. Bàsicament recull un repertori de normes, orientacions pràctiques i consells sobre com saber escoltar, què cal preguntar, com fer-ho i quin és el moment més adequat.

- LLANAS, Manuel; **Gaziel: vida, periodisme i literatura.** Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998. 480 pàgines.

Reelaboració de la tesi doctoral de Manuel Llanas sobre el periodista Agustí Calvet, *Gaziel*. La tesi de Llanas s'ha reconvertit en una completíssima i rigorosa biografia de Gaziel en què destaquen les aportacions sobre el consell de guerra al qual va ser sotmès el periodista i literat. Els tribunals militars franquistes van jutjar-lo per haver-se declarat en rebel·lia.

- ALSIUS, Salvador; **Hem perdut l'Oremus.** Edicions La Campana, 1998. 308 pàgines.

El subtítol d'aquest llibre ens dóna la clau de volta de la seva utilitat: "petita enciclopèdia de la cultura catòlica per a joves que no saben i grans que no recorden". L'objectiu final és il·lustrar els estudiants d'història de l'art que, en no haver tingut una formació religiosa, es mouen desorientats per uns paisatges en els quals la iconografia religiosa ocupa un elevat percentatge.

- **Quaderns del CAC, número 2.** Consell de l'Audiovisual de Catalunya, 1998. 72 pàgines.

Salvador Cardús, Miquel Porter, Xavier Obach, Carles López, Mercè Mota, Enric Frigola, Alejandro Perales, Margarita Rivière, Marta Saurina i Lluís de Carreres escriuen sobre la presència de la violència a la televisió en el segon número monogràfic de la publicació del Consell Audiovisual de Catalunya.

Francesc Gasull, director de ràdio La Veu de Tàrraga

"La ràdio suposa idees noves cada dia"

FRANCESC TUBAU/JOANA VALLÈS

Es consideren, després de ràdio Lleida, els hereus de la primera emissora que va existir a les comarques de Lleida: La Voz de Tarrega. Els anys i les circumstàncies han fet que, aquesta emissora sindical de l'any 54, hagi canviat successivament d'indicatius: Ràdio Tàrraga, La Voz del Urgel y la Segarra, La Voz de Lérida Emisora Sindical, Ràdio Cadena Española, Ràdio Nacional de España-Ràdio 5. Avui, ràdio La Veu de Tàrraga sembla que s'ha estabilitzat en l'àmbit de la comunicació local. Francesc Gasull, un entusiasta de la ràdio, n'és el director i ens explica tal com són.

-Què és avui ràdio La Veu de Tàrraga?

-Des del març de 1993 és un emissora municipal, amb filosofia comercial. Tenim un pressupost de 13 milions de pessetes anuals, una part dels quals surt de la publicitat i l'altra del pressupost de l'ajuntament.

-Quina programació fa ràdio La Veu de Tàrraga?

-De les vuit del matí fins a la una del migdia, de dilluns a divendres, fem un magazín que es diu *La Veu al punt* segueix els mateixos continguts d'una ràdio convencional, és a dir, notícies, comentaris, entrevistes, tertúlies, etc. A dos quarts d'una, realitzem l'informatiu local i comarcal, que dura mitja hora, i en la franja de tarda fem radiofórmula. Als senyals horaris i en les franges horàries que no

fem producció pròpia connectem amb Catalunya Ràdio. Aquesta és la nostra programació fins que no ens informatitzem; quan acabem aquest procés ampliarem la nostra programació pròpia.

-Agafeu el repte per les noves tecnologies?

-Sí. Precisament acabem d'incorporar el

realitzar connexions i desconnexions, i portar un control exhaustiu de la gestió publicitària.

-Quanta gent teniu contractada?

-En plantilla, som dos persones. Com a comissió de servei, tenim dues persones més, una altra és autònoma i la resta, un total de dinou persones, són col·laboradors. També tenim col·laboradors professionals en les seves especialitats com per exemple un cuiner que surt a TV3, un astrònom...

-Els continguts dels vostres programes són municipals o comarcals?

-Des de sempre, nosaltres hem tingut la voluntat de fer programes de caire comarcal. Però des que som una ràdio municipal les circumstàncies canvien i el que fem ara és dedicar el 80% dels temes informatius a temes locals. Ara bé, la nostra voluntat és fer servei a la nostra ciutat però entesa

sistema **SPAI** de **Cidec Multimedia**. Creiem que es compliran les expectatives creades, ja que hem pogut comprovar que el funcionament és realment senzill. Tots ens hem adaptat molt de pressa al sistema i, a part de les millores que fan referència al tractament del so, **SPAI** ens permetrà fer programació les vint-i-quatre hores, organitzar els fons musicals,

com a capital de comarca.

-Creieu que la ràdio local ha de ser municipal o ha de derivar cap a la ràdio comarcal?

-Crec que ha de derivar cap a la ràdio comarcal. Matisant la pregunta vull dir que sóc partidari que la ràdio municipal faci un servei a la ciutat perquè és el

***"En les ràdios
municipals,
s'haurien de
diferenciar les
que fan de
repetidor amb
les que fem
ràdio pròpia?"***

municipi qui la paga. D'aquesta manera la ràdio ha d'oferir una programació propera per al ciutadà de la ciutat on estigui ubicada l'emissora. Però si a Guimerà celebren el mercat medieval, ràdio La Veu de Tàrrrega és a Guimerà. El que no entenem, i ens fereix una mica el nostre orgull, és el fet que emissores com nosaltres que tenim una programació pròpia i estable no tenim unes prerrogatives que sí que tenen d'altres que només fan de repetidor.

-Ja que hi estem posats, feu-nos una valoració de les gestions de les emissores municipals?

-El que ens sembla incompreensible és que un mitjà de comunicació públic en aquests moments tingui, o li vulguin posar, una paret al davant. Les emissores municipals tenen una funció a fer i certes coses per dir, però hi ha d'altres emissores municipals que l'únic que fan tot el dia es repetir la programació d'altres emissores en cadena. I aquestes emissores estan ocupant un espai radioelèctric molt important. S'haurien de diferenciar aquestes amb d'altres com nosaltres que sí que fem ràdio pròpia?

-Quan dèieu que a una emissora municipal li volen posar una paret al davant, a què us referiu?

-Ens referim a les limitacions de potència i de freqüència. Els nostres continguts haurien d'arribar a molta més gent.

-Creieu que en 20 anys de ràdio

municipals s'ha madurat?

-S'ha caminat molt, s'ha treballat molt, però encara s'han de moure moltes coses. La ràdio suposa idees noves cada dia, posar-hi moltes ganes i molta iniciativa per poder fer coses que arribin al ciutadà. No ens podem adormir fent ràdio.

-I el futur?

-Bé. La nostra emissora està molt consolidada com a municipal i tothom està molt content amb la nostra feina, des de les entitats fins a la gent del carrer. Crec que és bo que es faci ràdio local. És bo que hi hagi ràdio municipal si es fa seriosament perquè així el ciutadà està millor informat del què passa a casa seva.

-Sou la ràdio de l'ajuntament o la ràdio del poble?

-La ràdio del poble, això és claríssim. Aquí mai ha vingut l'alcalde o qualsevol regidor per utilitzar la ràdio. Quan han vingut ha estat perquè nosaltres els hem convidat i creiem que tenien coses importants a dir. L'alcalde mai ha vingut a l'emissora ha demanat explicacions d'alguna cosa que haguéssim dit o fet, a exigir que diguéssim o fèssim mai res. Per la nostra ràdio passen totes les entitats de Tàrrrega.

-Què té la comunicació local que no té la general?

-És més directa al ciutadà local. A la gent els interessa el que passa a Madrid, a Barcelona i a Santiago de Xile, però també els interessa què passa a Tàrrega. ■

CIDEC MULTIMEDIA S.L.

C/Seig de Gràcia 55 3er. pis. 08007

Tel. 93 488 20 11 Fax 93 488 20 06

E-mail: info@cidec.com

http://www.cidec.com

SPAI

Sistema de

**Gestió
d'Àudio**

Professional

REDACCIÓ

La utilització de la informàtica aplicada a les emissores de ràdio es pot enfocar de diverses maneres i el mercat ofereix diversos productes per escollir. En aquest apartat volem que siguin les pròpies emissores de ràdio que ens valorin el producte que estan utilitzant.

LEXON comercialitza el sistema d'automatització i emissió assistida RADIOEXE, que és un software professional que integra tres mòduls diferenciats: Musicom, per a la programació automàtica de música i

Radioexe, el sistema d'automatització per a una programació de 24 hores

publicitat, permet preparar amb dies d'antelació la programació d'una emissora; el mòdul GDS de producció, edició i llibreria digital -que gestiona les falques, els jingles i les cròniques, entre d'altres-, i el mòdul APL, que controla la continuïtat automàtica i el control remot d'equips. Per conèixer les impressions

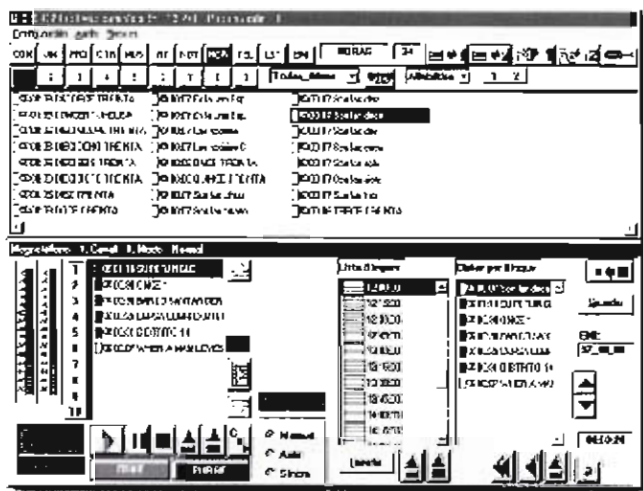
dels professionals sobre el RADIOEXE ens hem dirigit a dues emissores locals: Ràdio Argentona i Ràdio Santa Coloma de Farners.

Per Xavier Lorente, director de Ràdio Argentona, des que disposen d'aquest sistema han passat a una programació de 24 hores i no han de connectar amb cap altra emissora.

Llorente diu: "Nosaltres l'utilitzem per a tota la programació, tant en directe com en les franges de programació preestablerta. Ens permet molta mobilitat i agilitat a l'hora d'editar els informatius. Els muntatges musicals es poden fer millor. És un sistema que funciona molt bé i no hem tingut cap mena de problema." Ràdio Argentona disposa del RADIOEXE des de l'agost de 1997. El director de l'emissora va afirmar que a l'hora de comprar l'equip van valorar més les prestacions que el preu.

L'altra valoració l'hem anat a buscar a una emissora local però amb una programació cent per cent musical: es tracta de Ràdio Santa Coloma de Farners. El seu director, David Salamaña, destaca que "amb el RADIOEXE pots tirar una quantitat de fitxers d'àudio alhora de forma impressionant i pots fer moltes barreges en programes en què hagi d'entrar diverses falques de forma ràpida i dinàmica." Salamaña també destaca que el sistema està fet a mida per a la ràdio i està preparat per a qualsevol incorporació de nova programació.

El director de Ràdio Santa Coloma de Farners troba que s'hauria de millorar el disseny, però valora l'equilibri de la relació qualitat-preu i qualifica el servei postvenda de molt bo. ■

PALM TOP SONY: sistema de selecció, anàlisi i arxiu de jugades esportives

El F.C. Barcelona, i més concretament el seu entrenador Louis Van Gaal, disposen del sistema PALM TOP, creat per SONY, per realitzar una selecció, anàlisi i arxiu de jugades esportives. La base tecnològica d'aquest sistema és el vídeo digital DVCAM i té per objectiu facilitar i organitzar, mitjançant dispositius audiovisuals, un anàlisi visual postpartit de les diverses situacions que s'han produït al terreny de joc. El sistema ha estat dissenyat per tal que el seu ús sigui possible en tots els partits, tant els jugats pel Barça com per qualsevol altre equip, i és ideal per a l'enregistrament d'esdeveniments de llarga durada perquè les cintes que incorpora són de 184 minuts. La facilitat del PALM TOP és total; el sistema pot disposar, a més dels magnetoscòpis digitals DVCAM, de

magnetoscòpis d'altres formats com a font d'imatges, entre els que destaquen el BETACAM SP o el VHS. ■

THE SITE inverteix dos milions de guilders en equips digitals SONY

La companyia de postproducció de vídeo THE SITE, amb seu a Hilversum, ha invertit més de dos milions de guilders en equips digitals SONY. La infraestructura

actual, que ha estat totalment renovada, inclou un 75% d'equips digitals.

Per Aad Van Dam, propietari de THE SITE, "la qualitat, les possibilitats i la fiabilitat van constituir la base per realitzar aquesta inversió. Els nostres clients demanaven cada cop amb més freqüència unes possibilitats creatives que no estaven incloses en un sistema estàndard de tres màquines".

Totes les produccions poden acabar-se ràpidament, i amb una perfecta qualitat, gràcies a l'adquisició d'un sistema ON LINE i OFF LINE connectats en un CAR. Amb THE SITE no només es poden realitzar processos d'edició ON LINE i OFF LINE, sinó que també realitza duplicació i distribució de vídeo, traducció i subtítol de programes, i animacions gràfiques per a editorials i anuncis. "Els nostres clients valoren molt positivament aquesta combinació de serveis", va opinar Martijn Van Grol, director de vendes i recursos de THE SITE. ■

Taula de Mescles per a Radiodifusió

series
15

La Sèrie 15 és una taula de mescles totalment modular feta per a directe i producció de ràdio, per utilitzar a emissores de ràdio local i petits estudis de cadenes nacionals. És una extensió de la exitosa gamma de taules per a radiodifusió de Soundcraft.

Característiques principals:

- Configuració modular
- Xassís de 16, 24 i 32 mòduls
- 3 Configuracions de mòduls mono
- 3 Configuracions de mòduls estèreo
- Assignació de fins a 5 sortides estèreo
- Control mitjançant VCA's
- Mòdul d'ordres i monitoratge
- Plafó de medicació configurable
- Plafó de monitoratge y audició
- Sistema de control extern de màquines i llums
- Punts d'inserció, etc ...

Lexon
Audio Video Profesional

Si vol conèixer tot el que una Sèrie 15 pot fer per la seva emissora, truqui'ns i l'informarem.

Gresollet, 14
08034 BARCELONA
<http://www.lexon.net>

Tel. 93 203 4804
Fax 93 205 7464
Email: info@lexon.net

Foment anuncia una tarifa plana d'internet de 5.000 pessetes

ROBERT MUR

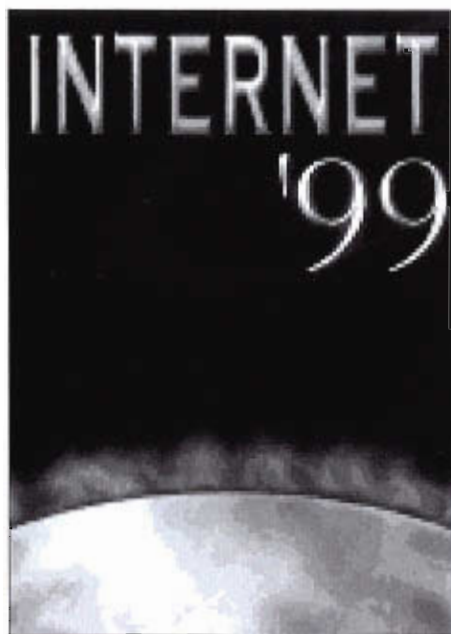
El Ministeri de Foment ha arribat a un acord amb Telefònica per tal d'instaurar una tarifa plana a internet que costarà 5.000 pessetes al mes. La tarifa plana ha estat una de les reivindicacions més demanades pels col·lectius d'internautes durant els últims mesos i el motiu pel qual s'havien convocat diverses vagues de connexió a la xarxa.

La notícia va ser anunciada a principis de febrer pel Ministre de Foment, Rafael Arias Salgado, que va aprofitar la seva intervenció durant l'acte inaugural del IV Congrés Nacional d'Usuaris d'Internet (Internet'99) per fer oficial l'acord amb Telefònica, davant d'un auditori ple d'internautes.

Aquest congrés és la trobada més important que se celebra a nivell de l'estat espanyol sobre internet. Enguany va tenir lloc entre el 3 i el 6 de febrer a Madrid i s'hi van mostrar els últims productes i avenços relacionats amb la xarxa de xarxes. Internet'99 va ser inaugurat oficialment pel president del govern espanyol, José María Aznar, mitjançant una videoconferència entre el palau de la Moncloa i el palau de Congressos.

Durant la seva intervenció, Aznar es va mostrar preocupat per la possibilitat que es produís un retrocés de l'ús del castellà a la xarxa, i va demanar que es faci un esforç per augmentar els continguts a internet en aquesta llengua.

Espanya i França demanaran la consideració de servei universal per a la xarxa

Aznar va tornar a defensar l'ús del castellà a internet

El president espanyol, però, no va fer cap referència a la resta de llengües

oficials a l'Estat -català, euskera i gallec-, la presència de les quals sí que és minoritària.

L'anunci que finalment Telefònica oferirà una tarifa plana no va ser rebut amb satisfacció per la majoria d'associacions que agrupen internautes, ja que consideren que 5.000 pessetes mensuals és una quantitat elevada. Segons aquestes associacions, aquest preu només afavorirà les empreses perquè els usuaris particulars no superen les 2.000 pessetes de consum mitjà mensual. Foment també ha pactat amb Telefònica la venda de dos paquets de connexió a Internet, de 8 i de 50 hores, que s'hauran de pagar prèviament al seu consum, fet que també fou criticat pels internautes.

L'aplicació de la tarifa plana serà gradual i es produirà gràcies a la implementació de la tecnologia ADSL, que permet separar la transmissió de veu i la transmissió de dades dins els vells cables de coure que suporten la majoria de la xarxa telefònica.

Arias Salgado també va anunciar oficialment durant Internet'99 que Espanya i França presentaran una proposta conjunta davant la Unió Europea per tal que internet sigui considerat un servei universal. El concepte de servei universal aplicat a internet comportaria la possibilitat que els projectes en aquest àmbit rebessin subvencions, actualment prohibides per la Llei General de Telecomunicacions, en benefici de la lliure competència. ■

SERVEI DE TELECOMUNICACIONS

Instal·lació, reparació i manteniment
Torres, sistemes radiants i enllaços

Tel. 93 373 88 72
Fax: 93 477 10 42

Correu electrònic:
stam@mx2.redestb.es

Major, 76
08970 SANT JOAN DESPÍ

Uns retalls d'història (I)

LLUÍS BERNABÉ

Crec que podem estar tots d'acord amb Federico Fernández Díez i José Martínez Abadía quan afirmen que l'inici de la producció audiovisual es pot situar fins i tot abans del naixement oficial del cinema.

A l'any 1893, Edison fa construir un estudi de rodatge a West Orange (New Jersey) per tal de produir i exhibir les primeres pel·lícules de la història utilitzant el kinetoscopi, aparell inventat per ell, que funcionava amb monedes.

En els seus inicis, l'ofici de productor ja utilitzava els coneixements i l'experiència del món de l'espectacle, a part d'explotar, des del 1833, tots aquells

aparells precursors del cinematògraf.

No podem negar la condició de productors als germans Lumière i, donat que són els inventors de la projecció cinematogràfica en pantalla, també tenen la d'exhibidors. El 28 de desembre de 1895, en el Saló Indi del Gran Cafè de Paris, la gent va pagar un franc per tal de poder veure aquella "frapant" novetat.

Sense cap dubte, en el sentit més actual del terme, el primer productor va ser Charles Pathé, fundador de la firma Pathé Frères.

Pathé Frères va organitzar un sistema de distribució de lloguer de pel·lícules, creant una xarxa de filials a l'estranger, i donat que la distribució estava garantida,

va agrupar al voltant de la producció pròpia altres produccions independents.

La Primera Guerra Mundial va canviar radicalment el paper de França en un mercat en el que, fins aquell moment, tenia una forta implantació i control. La producció es va paritzar i calia començar a importar producció nord-americana. És a partir d'aquest moment quan els Estats Units comencen la seva hegemonia dins el mercat mundial.

El 1908 es va crear la Motion Pictures Patents Company formada per deu fabricants d'equipament. Aquests fabricants aprofiten el monopoli en els equipaments per imposar el pagament d'unes tarifes a productors i exhibidors. El 1910 formen la seva pròpia distribuïdora anomenada General Film Company que va controlar, durant aquell mateix any, pràcticament tota la distribució a nivell nacional. Aquest monopoli va durar poc temps perquè el Govern Federal va demandar el Consorci per violació de la legislació antimonopoli, i en el mercat van començar a proliferar les productores independents. ■

alexon video

Distribuïdor oficial **FUJIFILM**

• **ÀUDIO PROFESSIONAL**

Cassettes, CD-A, DTRS, Bovina Oberta, ADAT, DAT, ...

• **VIDEO PROFESSIONAL**

Betacam SP / SX / Digital / UVWT
Umatic, SVHS, VHS, MII, Hi8, 8mm,
DVCAM, DVCPRO, DV, Mini DV, Digital S, ...

• **MULTIMÈDIA**

CDR, CDRW, DVD-R, DLT, M.O.,
Disquetes, MD Data, DDS, Zip, ...

• **FOTO PROFESSIONAL**

Carrets, Diapositives, Paper, ...

• **PEL·LÍCULA CINE**

Negatiu 16 mm / S16, 35 mm.

Servei 24 hores •
Màxima qualitat •

Disposem de les millors marques
en suports àudio-visuals.

Sant Marc 25 - 08012 Barcelona
Tel. 93 217.32.33 - Fax. 93 415.29.79 - Tel 24h 607.328.509
www.alexonvideo.com - E-mail: alexon@alexonvideo.com

La música catalana, més viva que mai

MÍRIAM CREUS

En els últims temps hem tingut la impressió que el "rock català" havia perdut posicions dins el mercat musical. Darrerament, sembla ser que el gènere en català torna a contraatacar amb tot un poderós repertori de nous treballs.

Començarem parlant de l'últim disc que han tret al mercat els gironins **Sopa de Cabra**. El novè treball discogràfic del grup es coneix amb el nom de **NOU**, i sens dubte és un disc carregat d'energia i emocions. S'inclouen dotze temes inèdits i han col·laborat una sèrie de figures musicals importants. A les guitarres en **Quimi Portet**, **Cece Gianotti** i **Jordi Armengol**, a les veus **Sílvia Comes** i membres del grup **Gossos**, al saxo **Dani Nel·lo**, als teclats **Xavi Ibañez**, a les percussions **Xarli Pons**, i per últim trobem un arranjament de corda de **Toni Xuclà**, interpretat a les violes per **Toni Arregui**, **Marta Sedó**, **Natan Peruzel** i **Violeta Boglowska**.

Un altre grup català que està pujant ràpidament cap a les primeres posicions de les llistes d'èxits són **Les Pellofes Radioactives**. El seu primer treball discogràfic es diu **ADICCIÓ** i ha sortit a la venda el passat mes de gener.

Les Pellofes Radioactives han introduït una nova línia d'interpretació dins la temàtica del pop-rock català. Aquesta banda reconeix estar totalment influenciada per un dels grups estrella de la història del rock, **The Rolling Stones**, encara que també tenen clares influències d'altres grups com **Iggy Pop**, **Led Zeppelin**, i **The Black Crowes**.

✓ MENORCA EN CONCERT A BARCELONA

El passat divendres 29 de gener es va celebrar a la sala Bikini de Barcelona el festival "Menorca en concert a Barcelona". En aquest acte van participar els vuit

iniciativa d'EuroTop Ràdio i va comptar amb el recolzament del Consell Insular de Menorca, representat a l'acte per Simón Gornés, Conseller de Cultura, Educació i Esports.

La idea d'organitzar "Menorca en concert a Barcelona" va sorgir per tal d'enfortir els vincles de la cultura catalana i la menorquina mitjançant la música, a més de poder donar a tots els grups participants la possibilitat de donar-se a conèixer i promocionar-se a tot el territori estatal. A l'esdeveniment, assistiren una trentena de discogràfiques i diversos mitjans de comunicació.

Els grups participants van ser **José Luis Linares** i **Carlos Mangado Ensemble** de Maó, **Miquel Pons**, **MTP**, **Oliagu amb Figues**, **Res sé** d'Alaior, **David Vidal**, d'Es Mitjorn, i **Montserrat Sans** de Fornells. Els vuit grups van fer ballar el miler d'assistents al concert amb diferents estils musicals com el pop, el funky, l'àcid jazz, el blues, el folk-rock i el techno. L'esdeveniment va ser un èxit, i així ho van valorar tant els músics com el públic assistent. L'acte va aconseguir l'objectiu principal, és a dir, donar a conèixer l'illa de Menorca i la seva cultura musical, tan propera a la cultura catalana. ■

millors grups de diferents poblacions de l'illa, després de superar una àmplia prova de selecció, donada la gran quantitat de grups que es varen presentar.

Aquest festival es va celebrar per

Noves tecnologies, a l'abast de tothom

DAVID GONZÁLEZ. TÈCNIC DE SO.

Després d'escriure un article relacionat amb les noves tecnologies que es va publicar en aquesta revista (*Antena Local*, número 6), he anat rebent un munt de trucades de companys d'emissores de ràdios locals de tota Catalunya que m'han fet preguntes relacionades, sobretot, amb la informàtica aplicada a la ràdio. Per aquest motiu he decidit, amb la col.laboració de la revista *Antena Local*, muntar una secció dedicada a l'orientació i la posada en pràctica d'alguns temes que espero que us siguin interessants a molts de vosaltres.

Per començar aquest projecte, que cada dos mesos tindrà un tema concret relacionat sempre amb les noves tecnologies, avui podem decidir quin tipus d'ordinador hem de comprar per poder treure el màxim suc quan el posem a la nostra ràdio. Un ordinador està compost per un monitor, un teclat, un ratolí i una torre on hi muntarem els dispositius necessaris per poder reproduir àudio (segur que alguns ja coneixeu tot això, però no oblideu que encara que vosaltres tingueu un nivell mitjà o alt d'informàtica hi ha moltes persones que encara desconeixen aquest món, i és precisament per aquest motiu que intentaré sempre parlar d'una manera entenedora sense paraules molt tècniques.)

En primer lloc sempre he pensat que el primer per muntar un PC és el pressupost. Si disposem de 150.000 pessetes podem començar a muntar un ordinador que faci la feina. Així, doncs, si el nostre pressupost és d'unes 150.000 pessetes no hi haurà cap problema a l'hora de configurar el nostre PC. Per aquest preu muntarem un Pentium II a 300 mhz amb una tarja de so semiprofessional, un disc dur de 3 Gigues i 32 megues de Ram.

Parlarem de la tarja de so com a principal component del nostre PC. Hi ha molta gent que, en la meua modesta opinió, inverteix en targes de so professionals, caríssimes, que comprimeixen l'àudio i així estalvien espai en el disc dur. Però el que potser no saben és que redueixen considerablement la qualitat del so i, per altra banda, els formats de compressió no es poden editar; és a dir, si tu grabes un anunci en layer-2 no podràs posar-hi efectes directament amb el PC per tal que facin dels teus anuncis unes produccions agressives i dinàmiques. Bé, sí que podràs, si pagues les milionades que demanen per aquests tipus d'editors, però com el nostre pressupost és petit no parlarem més d'aquests formats.

El més important en el nostre PC serà sempre la tarja de so (la tarja de so és el dispositiu que el PC fa servir per poder reproduir i grabar l'àudio) i l'oferta informàtica en aquest aspecte és gran; hi ha moltes empreses dedicades a la fabricació de targes de so i, per aquest motiu, podem escollir la que més ens interessi, des de les targes més populars com la SoundBlaster que podem adquirir desde 10.000 pessetes fins a les targes semiprofessionals de la marca Gillemot que costen unes 50.000 pessetes.

El nostre objectiu és comprar una tarja que s'adeqüi al nostre pressupost. Invertirem unes 25.000 pessetes en la tarja de so (també podem comprar una tarja de 10.000 pessetes sense cap mena de problema). Normalment les targes de so ja disposen d'algun tipus de software per poder grabar i reproduir, i encara que aquests programes són bastant senzills fan exactament el mateix que els més sofisticats: grabar i reproduir.

La instal.lació de l'ordinador a la ràdio és bastant senzilla i només cal connectar la sortida i l'entrada com si fos una platina (IN - OUT). Aquestes connexions

les trobem al darrera del PC i normalment són uns connectors JACK estèreo petits, un per a l'entrada i l'altre per a la sortida d'àudio. Tant l'entrada com la sortida tenen el mateix format que una platina, així que els connectarem a la taula de so de la nostra ràdio sense cap problema d'impedàncies. Una vegada tinguem fet això, ja estarem preparats per posar l'ordinador en marxa.

En la propera revista explicaré quin tipus de programes hem de fer servir per poder grabar i disparar els anuncis, i quines son les ofertes més interessants del moment per comprar un d'aquests programes. Tot això, al proper número. De moment, en el quadre us oferim un petit llistat de targes de so interessants amb els seus preus orientatius. ■

Aztech PCI 338-A3D..... 5.500 Ptes

Sound Blaster 128 PCI..... 10.000 Ptes

Sound Blaster AWE 64..... 12.000 Ptes

Maxi Sound 64 Home estudio II..... 23.000 Ptes

Sound Blaster GOLD..... 26.000 Ptes

Turtle Beach Daytona..... 31.000 Ptes

MidiMan CMAN 2044 (Digital).....69.000 Ptes

Emagic AudioWerk 8 (16 pistes Digital).....115.000 Ptes

**Per suggeriments i preguntes
podeu trucar als telèfons 972-
838242 / 972-826677.**

catalonia net

Dóna a conèixer la teva emisora a Internet

<http://www.catalonia.net>

MicroArt
L'ART DE LA TECNOLOGIA
CALABRIA, 175
08015 BARCELONA
972 286 431

DSR-300P. El Camcorder con el que quedará bien en cualquier situación.

El nuevo DSR-300P es el único camcorder que puede utilizar en todas las ocasiones. Porque cubre el abanico más amplio de posibilidades: desde el reportaje social hasta el periodismo electrónico, desde los reportajes informativos (ENG), hasta los documentales. Con un DSR-300P podrá cubrirlo todo.

Y usted sólo. Porque es tan portátil (sólo pesa 5,7 kg. con objetivo y batería) que resulta ideal para que lo utilice una sola persona.

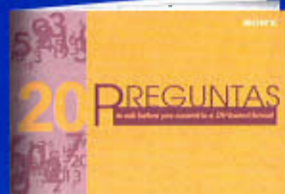
Por supuesto, está lleno de ese tipo de cosas que nos hacen la vida un poco más fácil, como los menús de control accionados mediante jog dial y el Clip-Link para marcar los puntos inicial y final de cada toma. Y también nos hacen la vida más cómoda, como la exclusiva hombrera ergonómica Dyna-Fit, o las baterías de iones de litio, con las que conseguirá más autonomía que con cualquier otro camcorder.

Como es lógico siendo un camcorder Sony, la calidad de imagen es realmente sensacional. Las características específicas como TruEye y Dynalatitude se combinan con un captador CCD Power HAD IT de media pulgada, para obtener un nivel de smear reducido y una sensibilidad excepcional. Resumiendo: imágenes tan claras como usted necesite.

El nuevo DSR-300P de Sony. Sea cual sea su trabajo, lo tendrá todo.

Antes de adquirir un equipo con formato DV, solicitenos un ejemplar GRATUITO de nuestro manual "20 Preguntas". Verá cómo encuentra una solución DVCAM a su medida.

SONY

DVCAM

Envíenos ya sus datos por: tel. 902 41 51 61 fax 93 402 67 33
e-mail: bpe.esp@ccmail.eu.sony.co.jp

Sony, DVCAM, TruEye, Dynalatitude, Power HAD, ClipLink y DynaFit son marcas registradas de Sony Corporation, Japón